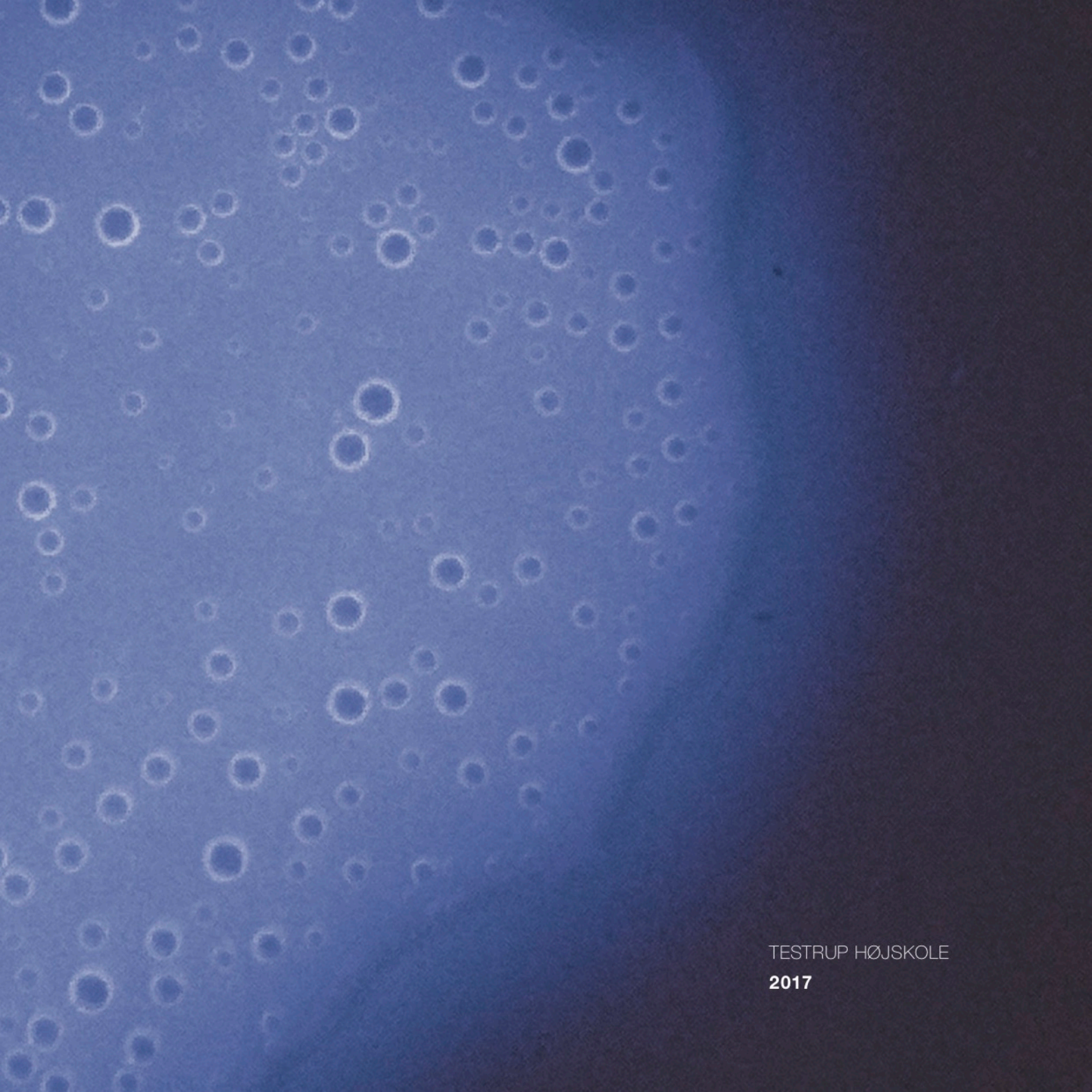
TESTRUP HØJSKOLE
2017

INDHOLD

DET SKETE 2017

FORORD
VAMPYR JØRGEN
AUGUKUBERETNINGEN
SKOLENS BESTYRELSE
BESTY BERETNING
MORTEN RESONANS
SKOLEKREDS
ELEVFORTÆLLINGER
TUSMØRKE: STEREOTYPER
TUSMØRKE: FØRSTE GANG
LINJERNE ANBEFALER

UDENFOR BOBLEN

BRINKMANN
TEGNING MATHIS FRIIS
KATINKA
TRUMP OG HANNAH
MIKKEL SKOVGAARD

DET SKER 2018

AUGUKU FORÅRSWEEKEND

REFERENCER

FORORD

SIMON AXØ
Forstander på Testrup Højskole og mag.art i Idéhistorie

I år 2017 kom spørgsmålet om dannelsens betydning helt op på ministerniveau. Både kulturminister Mette Bock, uddannelsesminister Søren Pind og undervisningsminister Merete Riisager har i løbet af året sat behovet for dannelse på deres respektive ministerdagsordener. Søren Pind argumenterer sågar for genindførelsen af det såkaldte filosofikum i en version 2.0, som han mener, de studerende skal eksamineres i.

Merete Riisager peger på vigtigheden af hukommelsesbaseret viden. Hertil kan man jo spørge: Hvilken viden er ikke hukommelsesbaseret? Undervisningsministeren tænker formentlig på de hurtige oplysninger, vi kan google os frem til på internettet. Men der er forskel på information og viden. Information kan vi hente på nettet, og det kræver en selvstændig tilegnelsesproces at transformere informationen til viden. Det er netop den selvstændige tilegnelses- og fortolkningsproces, der er kernen i højskolernes dannelsesarbejde og derfor har højskolerne meget at tilføre debatten.

Det er bemærkelsesværdigt, at vi overhovedet er nået dertil, hvor landets undervisningsminister bliver nødt til at insistere på, at der er en sammenhæng mellem viden og hukommelse. Det er nemlig den viden, der gør indtryk på os, som vi husker. Og mulighederne for, at fag og mennesker kan gøre vedvarende indtryk på os, trives simpelthen bedst i frie (højskole)rammer, hvor vi ikke husker for at afrapportere, men fordi vi ikke kan lade være. Lad os dyrke de rammer, hvor vi husker viden, fordi det, som vi beskæftiger os med i sig selv er meningsfuldt og livsperspektiverende.

På Testrup Højskole hilser vi Søren Pinds forslag om et filosofikum velkommen. Vi foreslår dog en besparelse, der går på, at elever fra Testrup Højskole springer filosofikum over. De har nemlig allerede bestået efter et langt ophold, hvor kunst, filosofi, historie, musik, teater, litteratur og kultur konsumeres i så rå mængder, at fordøjelsen og animeringen til yderligere livsudforskning pågår resten af livet.

I dette årsskrift præsenteres du for diskussioner om højskolens samfundsforpligtelse. Andre tekster handler om overgange og om bevægelsen hen imod noget nyt. Teksterne har alle det tilfælles, at de er skrevet af personer med et hukommelsesbaseret forhold til Testrup Højskole. De er resultaterne af en særlig passion og påvirkning, men demonstrerer samtidig en kollektiv selvindsigt og kritisk sans. Det gør det spændende at læse for alle, der har et forhold til højskolebevægelsen og ikke mindst til Testrup Højskole.

God læselyst!

DET SKETE

EN HØJSKOLEVAMPYRS BEKENDELSER

JØRGEN CARLSEN
Tidligere forstander på Testrup Højskole og mag.art i Idéhistorie

Den vitale og vidunderlige fest, som Testrup er, fortsætter med uformindsket styrke i Jørgen Carlsens nyslåede københavnerliv. Som en gammel vampyr suger han stadig næring til sig hos gamle tessere i kongens København.

Muser og jeg befinder os nu i hjertet af København, og vi har det aldeles storartet. Vi blev i bogstaveligste forstand fulgt til døre af gamle tessere. Elevforeningen havde sammenkaldt to grupper af gamle elever, som stod for flytningen. Et hold i Testrup fyldte flyttebilen, og et andet hold i København bar tingene op på anden sal. Det var en original og betænksom afskedsgave, som var til uvurderlig hjælp i den udmarvende proces, en flytning godt kan være. Af hjertet tak for det! Nu er vi kommet på plads med det hele. Så godt som hver morgen oplever vi, at "solen skinner over Sortedammen", som der står i en kendt højskolesang. (Gæt hvilken?). Vi bor i en hyggelig lille lejlighed på Nørrebro tæt på Dronning Louises Bro. Her nyder vi synet af hundelufterne, kondiløberne, barnevognskaravanerne og forelskede par på stien langs søen. Indtil flere gange har vi såmænd mødt Mads Eslund i skarpt trav. "Jeg flyver! ", som han forpustet fremstammede efter at have fået nye løbesko i fødselsdagsgave. Ja, og så er der lige sværmen af københavnske cyklister, som er et kapitel for sig.

“ Jeg har flere gange omtalt mig selv som en gammel vampyr, som elsker at suge næring til mig hos eleverne på de lange kurser. Så meget liv, så megen ungdom, friskhed, energi og vitalitet.

Selvfølgelig kan vi ind imellem komme til at savne Testrup. Jeg har flere gange omtalt mig selv som en gammel vampyr, som elsker at suge næring til mig hos eleverne på de lange kurser. Så meget liv, så megen ungdom, friskhed, energi og vitalitet. Men savnet er til at bære, selv om jeg nu er sat på smalkost. For jeg blev ret hurtigt opmærksom på, at Testrup også findes i København. Der går sjældent en dag, uden at jeg møder en gammel testrupelev her på Nørrebro eller i den "Indre by", som det hedder på københavnsk. Siger man "Midtbyen" har man afsløret sin provinsielle herkomst. Ikke sjældent har den pågældende elev en barnevogn trillende foran sig. Hurra og tillykke. Sådan skal det være. Livet går videre og sætter nye skud. "De ædles æt dør aldrig ud! ", som gamle Grundtvig sagde det. Og jeg fortsætter med at suge næring til mig, så pas på!

Og hvad mere er: Livet går bestemt også videre derhjemme på skansen i Testrup. Det er en fornøjelse at høre, hvor godt det går på stedet. Jungletrommerne fortæller os om fortsat liv og glade dage. Skolen trives i bedste velgående. Der er sågar lagt op til nybyggeri i det kommende år. Godt gået, Simon! Tillykke med det. Det vil garanteret skabe en euforisk optur. Livet på skolen, som i forvejen er i overskud, vil sætte nye blomster, ingen tvivl om det. Det skyldes selvfølgelig ikke først og fremmest bygningerne, men det skyldes, at der bliver endnu mere plads til den begejstring, der allerede findes på stedet.

En højskole er så god eller dårlig, som det liv, der leves på den. Dette begejstrede liv på Testrup har det været Musers og mit privilegium at være en del af i mere end 30 år. Selvfølgelig har dette liv ikke været kemisk renset for problemer og vanskeligheder. Men det altoverskyggende har været glæden over de mange frydefulde stunder og samvær med eleverne og de andre ansatte. Livet på Testrup har været en langstrakt fejring af livet i dets festlige mangfoldighed: morgensamlingerne, undervisningen, sangtimerne, samværet, diskussionerne, kulturcaféerne og alt det andet guld, som højskolelivet gemmer på. Gudskelov fortsætter denne fest med uformindsket styrke. Men Muser og jeg må se realiteterne i øjnene: fra og med E17 er det en fest, vi ikke længere deltager i, hvor gerne vi end ville. Eleverne på E17 og alle de fremtidige hold kender os ikke. De kender heller ikke vores kære mops Laus, for den sags skyld. Og vi kender heller ikke dem. Vi ønsker naturligvis eleverne alt det bedste i fremtiden, men vi er ikke kommet ind på livet af hinanden og har

"Livet på Testrup har været en langstrakt fejring af livet i dets festlige mangfoldighed: morgensamlingerne, undervisningen, sangtimerne, samværet, diskussionerne, kulturcaféerne og alt det andet guld, som højskolelivet gemmer på. Gudskelov fortsætter denne fest med uformindsket styrke.

fået en historie sammen. Derfor er det med et vist vemod, jeg tænker på livet på Testrup i dets aktuelle skikkelse. Jeg kan selvfølgelig hilse på medarbejderne og gense bygningerne. Men det allervigtigste på en højskole, eleverne, vil jeg være fremmed over for – og vice versa. På en måde bliver jeg en gæst i min egen gammelkendte virkelighed. Sådan er det. Og sådan må det nødvendigvis være. Det er omkostningen ved den "levende vekselvirkning" mellem elever og ansatte, som kendetegner højskolelivet. Livet standser ikke. Det står ikke stille, men går videre. Der er ingen vej tilbage.

Til gengæld har Muser og jeg glæden af at have mødt op imod syv tusinde elever på Testrup. Så mange har lagt deres vej forbi højskolen på et langt kursus i perioden 1986-2017. Dem har vi en historie sammen med. En del af dem hilser vi nu på her i "den storkøbenhavnske skorstensskov med milevidt fra bryn til bryn. " Denne poetiske og forelskede skildring af hovedstaden skyldes PH, som sammen med Grundtvig har været de to husguder, jeg har dyrket på Testrup. Hverdagen her i det københavnske er fyldt af glædelige gensyn. Her kan man få sin daglige ration af det, I ved nok. Der er nok at leve videre på.

De hjerteligste hilsner også fra Muser
Jørgen

AUGUKU I FARVER SNAPSHOTS FRA DEN FØRSTE UGE I AUGUST

MATHILDE RAVN MELVANG
Kandidatstuderende i Litteraturhistorie og gik på Testrup Højskole i E 2013

Augukuberetningen: Tidligere elev på Testrup Højskole Mathilde Ravn Melvang ser glimtvist tilbage på årets augustkursus.

KLIK

Jeg vågner i kulsort mørke, tung i kroppen. Det er midt på eftermiddagen, og det sorte rum er et af skrivelokalerne, hvor jeg har lagt mig til at sove ud efter Tag & Skriv inden over 100 meget veloplagte eks-tessere begynder at fylde skolen. Jeg har en klar følelse af at være på et helt andet energiniveau end alle andre (og lugte af søvn, sved og stroboskoplys fra morgenfest i Musikhuset) da jeg endelig, meget langsomt, bevæger mig ud i lyset for at sige hej til workshoplærerne og besty i gården.

KLIK

Mine roomies er kommet. Gruppen fra min årgang er mindre end den plejer. Vi bevæger os rundt og krammer, og opmærksomheden flakker hele tiden mellem den person, jeg nu hilser på, og den person, jeg får øje på over en skulder i et hejkram. Det regner lidt, hjemligt, når man har gået på et efterårshold. Vi spiser det første af mange måltider. Jeg tager den første af mange lure.

KLIK

Jeg får aldrig rigtig sovet ud. Men på en måde bliver jeg alligevel mindre træt. Testrup sitrer gennem regnen, folk vælger workshops. Jeg går rundt og gnider den lille sed-del mellem fingrene. Brætspil eller saunagus? Lyserødt slik, champagne eller brevskrivning? Hvorfor skal man vælge? Kan vi ikke bare holde #auguku4ever?

KLIK

Nogen synger bag en gul mur. Jeg ved, at mit navn står lidt skråt et sted oppe over døren ved siden af Mathias og Emils, som de har skrevet med elverskrift. Der står en vædder under lindetræet.

KLIK

Vi har husgruppemøde, og det mørkner, mens vi leger navnelege og duggen falder mellem husene. I år bor vi i (fest-i-)Borgen. De hvide bænke og tandsmilene, grønne flasker i græsset. Auguku hviler i gentagelsen, der fornyer sig. Dem man kender, og dem man ikke gør. Det, man har prøvet før, på en anden måde. Vi lægger armene om hinandens skuldre og råber.

KLIK

En af pigerne fra min workshop, HEJ DRAMATIK, har keramikkrise på sit linjefag. Hendes øjne skinner varmt, mens hun taler om glasering og brænding.

> **“ Auguku hviler i gentagelsen, der fornyer sig. Dem man kender, og dem man ikke gør. Det, man har prøvet før, på en anden måde. Vi lægger armene om hinandens skuldre og råber.**

KLIK

På en underlig måde er det altid solskin på strandturen. Det lyseblå, én stor klump horisont af hav og himmel. Mere eller mindre augustfarvede mennesker i vandet, om bålet, i sandet. I kø til hvide og lyserøde isvafler og helt overlæsset idyl. En gruppe mennesker står i silhuet på klitterne og kigger ned på vores volleykamp, underholdes nok af det event, vi udgør én dag om året på deres strand. Som den familie, der går forbi, netop idet Peter Nymark danser til Helmig i sine guldleggins. Som den mand, der senere holder sig lidt på afstand af 100 mennesker, som synger Hodja fra Pjort. Nysgerrig, men forsigtig med at nærme sig begejstringen.

KLIK
Jeg taber stort i 7 Wonders. Jeg vinder i 7 Wonders. Vi spiller flere brætspil og er færre mennesker i år. Holder flere pauser og sover lidt mere, mens det regner på borde-bænkesættene og cigaretskodderne.

KLIK
Mitwegs Motweg bliver albuer, svedige maver, hænder over hoveder: en dreng i rød skjorte danser med sig selv i hjørnet. Ved DJ-pulten en lille klynge af bare overkroppe. Vi spiller bordtennis mellem husene. Det lysner ved Verdens Ende.

KLIK
En laset højskolesangbog i en vindueskarm. Daggammel kaffe med en hvidlig mælkehinde.

KLIK
Folks ansigter lyser rødligt i teltet til kulturcaféen. Alle øjne klistret på de syngende og klaverspillende. Mestruationsmagi og teenagekult flyder over i blockbusterdrama og hjemmelavede arkadespil. Aldrig har en overheadprojektor været så punk. Auguku – draw me like one of your french girls.

KLIK
De synger pophits i et af rygerskurene, hæsere og hæsere mens ruderne driver af kondens og luften bliver tæt af røg. Vinduerne i Borgen er åbne, indenfor skrues der op for Erann. Vi danser mellem stolene og på fliserne.

KLIK
En bunke mennesker på en trampolin. En ostehøvl, der kører rundt og rundt og rundt.

KLIK
Eva og jeg skriver en dialog til hinanden over messenger til dramaworkshoppen, om undergang og pixels i en brombærbusk. Det er, som om denne her uge fortsætter med at overleve på en fælles vilje.

KLIK
Hvis vi var bekymrede for, om Auguku sagtens 'ka' bli' ved 25 år endnu', er vi måske ikke så bekymrede efter elevweekenden. De nyeste årgange vælter ind, talstærke, oppe at køre af Testrupbegejstring, syngende venskabssange, svingende deres egne traditioner ind i vores.

KLIK
Jørgen overrækker Simon en champagnesabel og en højskole, og vi er klar til det nye med det gamle i ryggen.

KLIK
(We'll stay) Vi synger karaoke ind i en hæs og kold sidste morgen. (Forever this way) Alle sangene lyder som højskolesange. (You are safe in my heart) Der er nogen, der går ned til saunaen. (And my heart will go) Jeg siger til sangerne, at jeg går i seng. Jeg når alligevel ikke helt i seng der (on and on). Vi kigger på de våde marker. Og elmasterne brummer.

“ **Mitwegs Motweg bliver albuer, svedige maver, hænder over hoveder: en dreng i rød skjorte danser med sig selv i hjørnet. Ved DJ-pulten en lille klynge af bare overkroppe. Vi spiller bordtennis mellem husene. Det lysner ved Verdens Ende.**

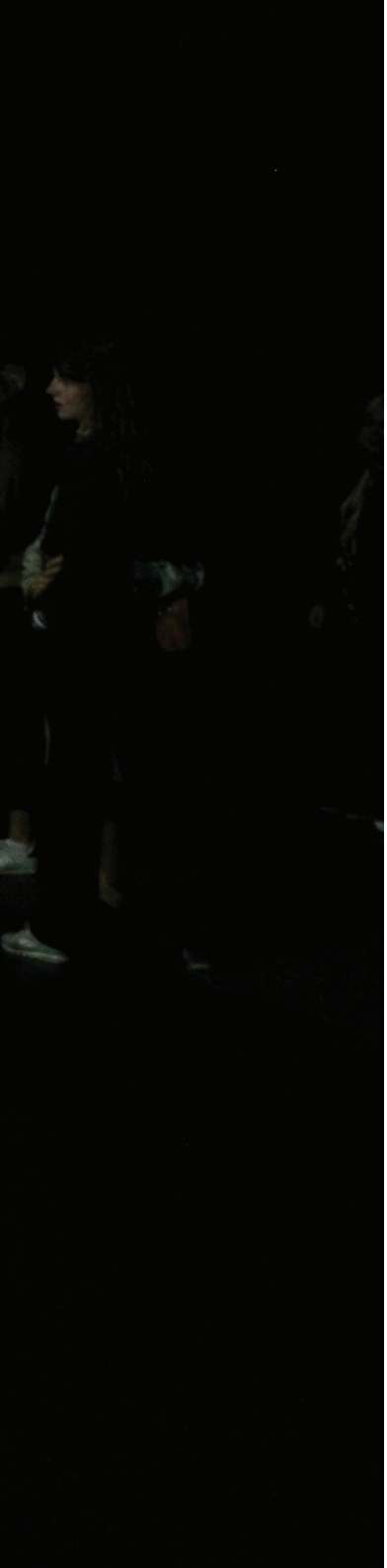

TANKER OM ET NYT FAG: **RESONANS**

MORTEN GRIMSTRUP
Lærer på Testrup Højskole og elev i foråret 2010

Der findes næppe et rum, der er så indforstået som på en højskole. Og så alligevel. Måske er det netop i disse rum, at vi tør åbne op for det, vi er uden-forstående overfor.

Du sidder med et produkt af utallige indforståetheder imellem hænderne. At du ved, hvad det vil sige at bladre op og sprede de tynde sider ud, så du kan lade dit blik glide hen over de skiftende farver, som for dine øjne danner genkendelige figurer, der sammensat bliver til det sprog, som denne sætning består af, er nærmest et mirakel. At du samtidigt kan abstrahere fra alle de sanselige indtryk, der lige såvel kunne optage din bevidsthed - lydene fra dine omgivelser, duftene, fornemmelsen af papiret mellem fingrene, luften omkring dig og stolen under din krop - kan få den simple praksis at læse i et

årsskrift til at virke som en kompliceret kunst.

Livet består groft sagt af indtryk, som du har lært at sortere ud i lige siden det kaotiske chok, som verden mødte dig med fra det første sekund. Sanselige påvirkninger som med tiden bliver sammensat til de erfaringer, som din relation til verden er gjort af. Den tyske sociolog Hartmut Rosa betegner denne som din Weltbeziehung og kredser om denne relation for at udfolde sin kritiske teori om vor tid. Han argumenterer for, at vi mennesker, som et uundgåeligt resultat af at leve i et ustandseligt accelererende, senmoderne samfund, bliver fremmedgjorte. Vores forhold til verden bliver overfladisk, tilværelsen siger os ikke rigtig noget - vi prøver bare at hænge på. Modsvaret er for Rosa at stræbe efter en mere resonant relation mellem menneske og samfund, mellem menneske og tilværelse, mellem menneske og menneske.

> **Hver time begynder med en opvarmning, nærmest som skulle vi til at dyrke sport, teater eller musik sammen. En ritualiseret praksis, der skærper opmærksomheden på det rum vi er i og dem, vi er der sammen med. Faste øvelser der sætter den enkelte på spil og på skift lader os være lidt udsatte for hinanden. Gentagelsen rummer sit eget læringspotentiale. Altid den samme form, altid et varierende indhold.**

Rosa sætter sin lid til en metafor. Resonans. Fænomenet fra fysikkens verden, hvor et system påvirkes af svingninger med en frekvens, der svarer til dets egenfrekvens. Denne metafor er også udgangspunktet for det valgfag af samme navn, som blev søsat på forårsholdet dette år.

Indforståethedens grænser

Vi lever en tid af ubegrænset adgang. Ubegrænset adgang til information, til alle dele af verden, til alt hvad der bliver sagt og gjort i hver en afkrog. Alligevel virker det, som om vi trods denne adgang kommer længere fra hinanden, som om vi i højere grad deler os op og skaber nye ubrydelige, usynlige grænser. Ubegrænset adgang til netop alt det, vi allerede kender og forstår, til alt det indforståede. At lave højskole er i høj grad et forsøg på at nedbryde indforståethedens grænser, at vække en undren og nysgerrighed, som ikke lader sig mætte kun af det velkendte.

Her tager faget Resonans sit afsæt. Det er et fag om at sætte sig i andres sted. Dette kan hurtigt lade sig reducere til en intellektuel disciplin alene, men drejer sig i første omgang om, hvordan vi erfarer verden fra et andet ståsted end vores eget. Forestillingsevnen alene er ikke nok. Vi er nødt at handle sammen, nødt til at skabe nye indtryk. Derfor kalder jeg det for et kreativt indtryksfag.

Vi har et væld af kreative fag på skolen allerede, som først og fremmest arbejder med udtryk. Vi udtrykker os i tekst, musik, kunst, tale etc. og både proces og produkt efterlader unægteligt markante indtryk på alle involverede. Det forstås, at udtryk har en grundlæggende agerende form, også i sproget som verbum - at udtrykke - mens indtryk efterlades til den passive part. Vi kan ikke rent sprogligt indtrykke noget som helst. Alligevel er det ambitionen med faget Resonans. At indtrykke. At gøre indtryk.

En anden måde at beskrive det på er, at vi forsøger at tilbagerulle lidt af den sortering, som vi er nødsaget til at håndtere alverdens indtryk med. At vi vil skabe nogle sprækker i tilværelsens selvfølgelighed. At vi bestræber os på at slippe vores egen indforståethed for en stund for at få fornemmelsen af andres. Det er altså vores egenfrekvens, vi forsøger at rykke lidt ved. Så hvordan gør man det?

Resonans i praksis

Hver time begynder med en opvarmning, nærmest som skulle vi til at dyrke sport, teater eller musik sammen. En ritualiseret praksis, der skærper opmærksomheden på det rum vi er i og dem, vi er der sammen med. Faste øvelser der sætter den enkelte på spil og på skift lader os være lidt udsatte for hinanden. Gentagelsen rummer sit eget læringspotentiale. Altid den samme form, altid et varierende indhold.

Herefter vil fagets indhold være sammensat af en af eleverne i samarbejde med mig. De skal hver især byde ind med noget fra deres tilværelse, som resten af holdet så vidt muligt skal mærke på egen krop. Retningslinjen er såre simpel: tag noget, som rykker i dig, så bruger vi det til at rykke ved de andre.

Det kreative benspænd er på forhånd givet ved, at din erfaring aldrig vil kunne gives ufortolket videre til andre. Det nytter ikke noget bare at gøre det samme igen. Det er snarere din egen fortolkning, der må bruges som omdrejningspunkt for at dele din erfaring. Der gemmer sig noget universelt i det mest partikulære, noget vi alle kender lidt, selvom vi ikke har været der selv. Derfor er det faktisk underordnet, om det er en hverdagspraksis eller en særlig begivenhed, som vi tager fat i. Det er din Weltbeziehung, eller i hvert fald en lille bid af den, som det hele drejer sig om. Du skal turde dele ud af dig selv, det er klart. Du skal have modet til at dele din personlige fortolkning med os andre - i al sin almenmenneskelige banalitet.

I det forgangne år har det kastet holdene ud i alt fra ballettræning, karseplantning og nervepirrende telefonopkald til skolegårdsnostalgi, chokoladesmagning og meditative kontroltab, mens flere har fået nye perspektiver på lyden af regnvejr, kroniske lidelser og følelsen af hjem.

Opstår der så samklang, resonans? Er vores egenfrekvenser blevet indstillet korrekt? Det er der selvfølgelig ingen garanti for. Forudsætningerne er dog markant anderledes i et rum, hvor vi arbejder kreativt og eksperimenterende sammen. I kontrast til klasselokalet, minder rummet mere om musikernes øvelokale, om teatergruppens arbejde på gulvet, om et sangkors forsøg på at finde fælles klang. Et rum med lige vægt på både sansning og tænkning.

Filosoffen Judith Butler ser et lidet produktivt potentiale i forsøget på helt at adskille tænkning fra sansning. Tænkning, selv i sin mest kritiske form, er ifølge Butler vævet ud af de sanselige affekter, som vi møder verden igennem. Dette kollaps giver os måske en fornemmelse af, hvordan resonans mellem mennesker kan begribes. Der kan ikke ikke være tale om enten empati eller omtanke, om enten følelse eller refleksion, men snarere en sammenfiltret levet erfaring.

De andre elever siger ofte, at det ligner vi bare leger på Resonans. Det kan jeg sagtens forstå. Omend en ganske eftertænksom leg.

Legen er magt.

Mere end beregning, forstand og foragt.

Værn mod det sorte og tomme.

SKOLENS BETYRELSE BERETNING FRA DEM, DER BESTEMMER

KÅRE CHRISTIANSEN
Medlem af Testrup Højskoles bestyrelse, valgt af Skolekredsen

”Det er dem der bestemmer her på skolen”, sagde Jørgen Carlsen en aften i spisesalen med et skælmsk smil og et sideblik hen imod bordet, hvor nogle af os fra bestyrelsen sad med fyldte tallerkener. Det næsten nye kuld elever skiftede blikretning i nogle millisekunder og et strejf af lydløs undren gik over et og andet ansigt. Er det ikke forstanderen, der bestemmer, og så lærerne og en gang imellem os alle sammen? Så var præsentationen af dagens gæster overstået, og forstanderen gik videre med andre meddelelser.

Nå, det var altså ikke nogens familie, der var på besøg den dag, men nogen i bestyrelsen. For elevforeningen? Nej, så var det vist både år og dag siden, de selv havde været elever – i hvert fald nogle af dem. Det måtte være selve skolens bestyrelse, den, hvor der også er folk fra lokalområdet og egnen omkring Testrup. Mennesker, som af en eller anden grund engagerer sig i en højskole, bare fordi den ligger i nærheden af, hvor de bor.

Så kan de – ligesom elevforeningens medlemmer – være med til at vælge bestyrelsen, som beslutter, når der skal lånes penge til en ny bygning, måske til flere, eller til at fikse foredragssalen op og reparere taget. Og de har et lille ord at skulle have sagt, når skolens daglige ledelse tegner de lange linjer for, hvad der skal kendetegne Testrup højskole i fremtiden. Sammen med de bestyrelsesmedlemmer, der er valgt af elevforeningen, er skolekredsens repræsentanter på den måde med til at træffe beslutninger, der skaber rammen for højskolen.

En af de beslutninger går for resten ud på at ansætte den daglige ledelse. Det vil sige forstanderen. Ikke just en opgave, der skal løses i hver valgperiode, men på Testrup højskole nærmest en historisk begivenhed, som det godt kan give svedige håndflader at være en del af. Og lidt sved på panden. Det ved vi efter det forløbne år, hvor der blev gennemført et grundigt ansættelsesforløb med en række kandidater til samtale – og enkelte til en samtale nummer to.

Bestyrelsen står på skuldrene af skolens elevforening og skolekreds. En stor og aktiv elevforening, der synes at finde fornyet energi og motivation ved hvert årligt elevmøde og sensommerkursus.

Skolekredsens medlemmer får glæden ved at kunne lægge sit lille bitte lod i vægtskålen, når egnens højskole runder et historisk hjørne – og dertil jævnligt adgang til at kigge ind i højskolens let fortryllede verden af dybe indsigter og vide horisonter. Med rabat forstås. Mennesket lever jo ikke af ånd alene.

Vi er glade for opbakningen til elevforeningen og skolekredsen og dermed til vores højskole og dens fortsatte færd, nu med Simon Axø som forstander. Giv lidt af din egen begejstring videre, få glæde af skolens arrangementer – og tag din nabo med! Lokalt kan man tilmelde sig skolekredsen på højskolens hjemmeside. Til næste generalforsamling kan du være med til at vælge nogle af ”dem, der bestemmer her på skolen” – eller selv blive en af dem.
P.b.v. Kåre Christiansen

ÅRET I ELEVFORENINGEN "DER HAR VÆRET UTROLIG MEGET VENSKAB OG SLET INGEN FJENDSKAB"

Andreas Sikjær
Formand for Testrup Højskoles elevforening, cand.it. i Digital Design og Kommunikation, UX Designer hos IBM og gik på Testrup i foråret 2010

Formanden for Besty reflekterer over årets gang.
Traditionen utro skal I her ikke have den samme smøre, som jeg gav som beretning på generalforsamlingen i august. Det er et halvt år siden, og da der skal gøres status, er det værd at have det med. Jeg vil med det samme sige, at det er anderledes at gøre status alene en mørk vinteraften frem for under et intenst Auguku, hvor meningen med at have en elevforening aldrig kommer til at stå mere klart. Nu, et halvt år efter Auguku-støvet har lagt sig, er fotoalbummet derfra stadig en garanti for at give et bredt smil på læberne og en rar følelse i kroppen. Nynner jeg "En sømand har sin enegang" hører jeg stadig de 300 øvrige stemmer fra festmiddagen for mig. For mig er det egentlig næsten lige så stort som euforien på højskolen, når bølgerne går højest.

Goddag til Simon og farvel til Jørgen
For at gøre status over året, blev den største spænding i 2017 udløst allerede i januar. Simon Axø skulle være Testrup Højskoles nye forstander. Det indtryk mange gamle elever har af Simon, kan ikke udtrykkes bedre end Hans Kappel Skau fra E15 gjorde det i sin tale til receptionen under elevmødet. Han beskrev kort sagt Simon som en kammerat. Typen man føler, man altid kan ringe til, hvis der er noget man gerne vil snakke om. Da Simon selv bød velkommen til Elevmødet, var det med en blændende tale, der cementerede højskolens aktuelle betydning og vigtighed. Med engagement leverede han samtidigt en skarp samfundsanalyse, og turde sætte egne holdninger på spil. Det gjorde forstanderskiftet til en realitet, og fra dag ét, var kursen sat i en retning, som blev meget positivt modtaget af de tilstedeværende gamle elever.

Simons tiltræden betød også, at vi skulle sige farvel til Jørgen og Muser. Elevforeningen arrangerede og finansierede flytningen fra Testrup til Nørrebro som en gave. Elever fra F17 fyldte lastbilen, og en flok tessere hjalp med at tømme den på Nørrebro. På vegne af Elevforeningen udbragte jeg tre skåle for Jørgen til afskedsreceptionen i juni. Et skål for fortiden, et for nutiden og et for fremtiden, som Jørgen selv har startet hver årgang med i de seneste mange år. I samme tale takkede jeg ham for hans insisteren på dannelsens betydning, og for den store tillid, han har vist Elevforeningen i alle vores arrangementer. Endeligt takkede jeg ham for at turde sætte sig selv på spil, som når han står model til et Testrup byskilt i Armani-badeshorts, eller når han aftenen før skolens 150års jubilæum rapper med på "Frk. Landbetjent" på en scene foran en stor flok ellevilde tessere.

Årets gang
Elevforeningen har i år afholdt en forårsweekend, en efterårsweekend og et Auguku med tilhørende

tepunktet hver gang, og hver gang har det været en fest at deltage. Der har været forrygende workshops og inspirerende foredrag. Vi har haft oplæsninger, morgensamlinger, fællessang, dejlig mad og alt det andet, der hører sig til. På den måde har tingene været som de plejer. To ting skal dog fremhæves. For det første, har 2017 været præget af et helt utroligt engagement fra workshoplærerne, der til weekenderne og Auguku har bidraget med deres kloge, sjove, spændende, modige og seje workshops. Elevforeningens weekender og Auguku er spækkede med indhold på et imponerende højt niveau, som man ikke kan tage som en selvfølge. Sådan har det været i mange år, men jeg føler alligevel, at der i år har været et usædvanligt højt engagement og opbakning fra workshoplærere til at lave højskole sammen.

For det andet, var det 25. gang, at vi kunne afvikle Auguku. Det har ikke altid set ud som det gør i dag, men idéen der blev til det første kursus startede en bølge, som vi stadig rider på i dag. I løbet af de 25 år har andre elevforeninger startet lignende kurser, og jeg er temmelig sikker på, at Elevforeningen for Testrup Højskole var de første. Det er ret fedt at tænke på, at Auguku har været inspirationskilde til, at andre gamle højskoleelever får samme mulighed for holde fast i højskoleværdierne, og mødes på samme måde som vi gør, når vi sommer efter sommer bruger den første uge i august på Auguku.

Da der har været en række store begivenheder for skolen det seneste halvandet år, følte vi i besty ikke et behov for at markere Augukus jubilæum specielt. Vi følte, at det ville blive som at putte mere flødeskum på en flødeskumslagkage, hælde mere ananas i ananasjuicen eller holde en fest for en fest. Auguku er i forvejen en kæmpe fest!

Rundt om mødebordet til bestymøderne ser der lidt anderledes ud end da vi startede året. Frederik Bygballe fra F12 valgte at stoppe efter to år i besty. Det samme gjorde Emma Næsby fra F10 og Anders Mølgaard fra E09 og F13, der begge har været en del af besty de sidste 4 år. Dermed forsvandt sammenlagt 10 års erfaring fra besty. De har alle tre gjort et uvurderligt stort stykke arbejde, men det sværeste har været at skulle undvære deres dejlige væsner, når vi har brugt en weekend på Testrup i forbindelse med et møde. Til gengæld er pladserne blevet besat af Ida Faaborg fra F13, og Eske Touborg og Thomas Kaufmanas fra F16, som allerede gør det smaddergodt som besty'er.

Besty måtte også sige farvel til Hans Rubech, der gik på pension. Hans har i umindelige tider været lærerrepræsentanten i besty. Den rolle er over de seneste år stille gået til andre, men Hans har igennem mange år vist et stort engagement i Elevforeningen og været en vigtig stemme til møderne. Derfor skylder vi Testrups mest erfarne, piberygende og bedste DJ en stor tak.

Lidt økonomi

Da Troels, der er kasserer, gennemgik Elevforeningens regnskab under årets generalforsamling ledte det til en debat omkring hvilket niveau Elevforeningens egenkapital ideelt skal ligge på. Debatten udsprang af det positive faktum, at Elevforenings egenkapital, de penge vi har stående i banken, er vokset de seneste år. På bestyrelsesmødet den 3. september besluttede vi, at en egenkapital mellem 100.000 og 120.000kr er et fornuftigt niveau taget vores årlige udgifter i betragtning.

V står for venlig

Den korte opsummering af 2017 er, at det stadig går forrygende i Elevforeningen. Vi har forrygende opbakning på alle parametre. Eleverne tager for langt størstedelens vedkommende stadig hjem fra deres lange kurser med et medlemskab i bagagen. Årsskriftredaktionen, som står bag det årsskrift du sidder med, leverer - som du ser - stadig et skrift af høj kvalitet. Og sådan kunne jeg blive ved. Den ultrakorte opsummering af 2017 gøres bedst med årets Augukusang: Der har været utrolig meget venskab og slet ingen fjendskab.

SKOLEKREDSEN SIDEN SIDST

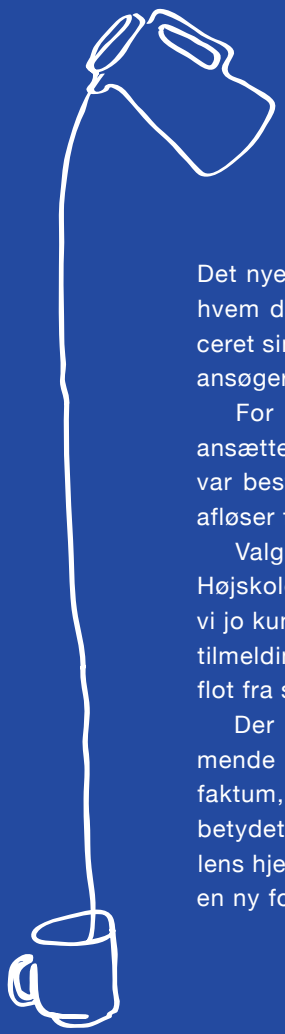

MARGRETHE BOGNER
Formand for Skolekredsens bestyrelse

Det nye år var knap startet før vi i ansættelsesudvalget skulle tage stilling til, hvem der skulle afløse Jørgen Carlsen, som jo allerede i 2016 havde annonceret sin fratræden. Det var en spændende proces med flere højt kvalificerede ansøgere – et rigtigt flot ansøgerfelt!

For medlemmer af både Skolekredsen og af skolens egen bestyrelse har ansættelsen af en ny forstander krævet både tid, kræfter og energi, men det var bestemt også en utrolig spændende opgave at få ansat den helt rigtige afløser for Jørgen Carlsen.

Valget faldt på Simon Axø, der har været ansat som underviser på Testrup Højskole i 10 år – de sidste to år som viceforstander. I skrivende stund kan vi jo kun sige, at det går forrygende! Fuldt hus til foråret 2018, mange, mange tilmeldinger til både korte kurser og sommerkurser. Simon er kommet rigtig flot fra start!

Der har simpelthen bare været gang i den, og for skolekredsens vedkommende har det også betydet endnu flere medlemmer. Ingen tvivl om at det faktum, at det er blevet meget lettere at melde sig ind i Skolekredsen også har betydet en hel del flere medlemmer. Det kan man nemlig snildt klare Højskolens hjemmeside – bare så enkelt! Vi arbejder i øjeblikket også på at få kreeret en ny folder om Skolekredsen, som trængte til en opdatering og fornyelse. Vi

har valgt at lade den følge Højskolens layout i forhold til både format og farver, og naturligvis også med et forord af Simon. Det bliver herligt at kunne tage den nye folder i brug.

Det var rigtig dejligt at se så mange af kredsens medlemmer til afskedsfesten for Jørgen - en fest af format, men det var jo også en forstander af format, vi skulle tage afsked med. Jørgen og hans kone Margrethe har valgt at flytte til København, hvor deres nærmeste familie også har til huse, men de vil stadigvæk have kontakt til det jyske, ikke mindst da de jo har et sommerhus på Helgenæs, som de er utroligt glade for, og som bliver flittigt benyttet.

På vores facebookside kan man følge arrangementerne på skolen, og er man tilmeldt skolens nyhedsbrev, får man månedlige opdateringer alt sammen krydret med herlige opskrifter fra det sublime køkken.

Højskolens sangaftener har i mange år været det rene tilløbsstykke, og også dér, hvor de fleste af medlemmerne har valgt at nyde godt af medlemskabet. Derfor var det også med nogen spænding, at efterårets sangaften med titlen "Mørk er november" blev afviklet med den nye højskoleforstander Simon Axø ved roret. Det blev en rigtig dejlig aften –flot præsenteret og kommenteret af Simon Axø og med musiklærer Thomas Zeuthen ved klaveret. Fremragende, på sin vis ganske anderledes og så var det jo som altid med højskolesangbogen i centrum og sangglade deltagere. Efter pausen med kaffe og lækker kage, blev vi 'bare' i spisesalen og afsluttede med et par sange. Det gav tid til at snakke lidt mere med hinanden og hygge sig sammen.

Vores årlige generalforsamling er som altid koblet med et godt arrangement, så sæt allerede nu kryds i kalenderen den 14. marts 2018. Indkaldelse med dagsorden og program følger i starten af det nye år.

Husk, at som medlem af Skolekredsen, er der halv pris til alle arrangementer, og dem er der herligt mange af!

På vegne af Skolekredsens bestyrelse

Margrethe Bogner

ELEVFORTÆLLINGER
FRA F17 OG E17

JERES ANSIGTER SÆTTER LANGSOMT MILDE SPOR I HINANDENS

I byens busser kan du møde en ven, du ikke kender fra før. I kan slå følgeskab, fordi en mariehøne lander på dig, den dag du sidder helt inderst. På den grønne jakkes skulder springer den pludselig i øjnene, og du gribes af den trang til at redde et lille liv, som kan ramme, når solen skinner. Du jamrer bekymret, din sidemand rykker på kroppen, som fremmede gør, når de kommer hinanden for nær. Så du må gå til bekendelse, du fortæller om mariehønen dér i hjørnet, og så er den fremmede ikke længere fremmed, men en betroet ven. Så er det lille liv jeres ansvar, så ser I faktisk hinanden. Også resten af turen, efter mariehønen har forladt bussens hede, sætter jeres ansigter langsomt milde spor i hinandens. Da du forlader bussen er fortroligheden slut, måske mødes I ikke igen. Alligevel bliver sporene lige dér, hvor jeres ansigter har efterladt dem hos hinanden. De sørger for, at I aldrig kan blive fremmede igen.

Veronika Ahrensbøll Schultz, F17

DEN LILLE BLÅ

Som skriveelev på højskolen har jeg et håb eller nærmere en skjult dagsorden med mit ophold: At finde dén bog på vil ændre mit syn på verden. Igennem de utallige litteraturtim-skriveøvelser og læsninger af verdensberømte forfattere jagter jeg det mål. Med få uger tilbage, må jeg konkludere: Den bog, der har gjort størst indtryk under mit ophold er Højskolesangbogen. Den lille blå. Det slog mig i foredragssalen i morges.

Jeg har sat mig på den midterste række i skoven af stole og lysegrønne hynder. Rummet bliver langsomt fyldt op. Morgentrætte ansigter, Noah skutter sig, det er koldt udenfor, Mette har en krumme siddende fra morgenmaden. Hver og en griber den lille mørkeblå, rektangulære bog fra hylden på vej ind i lokalet. Nanna filosoferer over, hvilken drejning hendes tekst om avokado skal tage. Andrea tænker på, om hun vil ramme den helt rigtige nuance til sine skyer i dag. Victor grubler over, om de kan blive enige om stemningen i Blurs musiknummer. Nogle tænker bare på dynen. Men så sker det. Thorbjørn slår en tone an på klaveret. Nr. 145 Linedanser. Jeg er til stede. Med åben mund. Min stemme blander sig med de andres. Forenet i sang trækker 100 mennesker vejret synkront, holder vejret sammen, puster ud. Næste vers. Jeg vælger et kort øjeblik at lukke munden og øjnene og mærke kraften. Fællesskabet. ”Være én, men én i blandt”, som der står på det tynde papir. Mens jeg sidder der, kan jeg næsten se den her stemme for mig, fysisk som en stor hånd. En stemme, der kan vælte betonmure eller stoppe brusende floder. Benny Holst skriver i højskolesangbogens nr. 168 ”Det er lettest at holde et folk i skak, som slet ingen sange har.” Jeg forstår, hvorfor sang er involveret, når mennesker vælter regeringer og vinder fodboldkampe. Det er ikke bøger af Kafka, Kirkegaard eller Knausgård, der har væltet noget i mig de her tre måneder, men den lille blå. Højskolesangbogen. Fordi den har plantet følelsen af sammenhold i mig.

F17. ET BOGSTAV OG ET TAL. F17. ET FORÅR.

F17. Et bogstav og et tal. Sådan betegnes den flok mennesker, der gik på Testrup Højskole i første halvdel af året. Det forekommer én, at betegnelsen F17 er tæt på at være så komprimeret en meningstilskrivning som overhovedet mulig. Derfor kan man som udenforstående undre sig over hvor udtrykket i det hele taget henter sin mening? Er det mere og andet end et tal og et bogstav? Vidste man blot, hvad F stod for, ville ens tanker henledes på årets begyndelse. Man ville tænke på sne, der smelter, blomster der skyder op af jorden, den lysegrønne duft af græs, en skov i fuld flor, den friske vind, den varme sol, den kolde regn. Og man ville konkludere, at F17 var fyldt med et potentiale til liv, at man, hvis man kunne komme om på den anden side af ordene, ville finde en verden, der blomstrer af lys og i sang. En verden, hvor en ny ungdom får lov til at udfolde et liv langs marker ved Mårslet - og vade i mening. En verden, hvor noget nærmest ubestemmeligt opstår og findes. Mens tiden flyver forbi og vinter bliver til sommer. Hvis ens tanker flød rundt i disse baner, ville man, uden yderligere kendskab hertil, have fundet ind til kernen af noget af det, F17 i virkeligheden var og er - et forår.

Peter Gammelgaard Gade, F17

ALT HVAD JEG HAR LÆRT

Jeg har lært mange ting på Testrup Højskole. Jeg har lært Nordic Noir kunst at kende, jeg har hørt om skrot-biler i en skov i Sverige, om studentervogne i Norge, og jeg har lært at nogle havde brugt en halv million norske kroner på at pynte en bus, mens andre ikke ville være med, de foretrak at gå. Jeg har lært om ghet-toer i Frankrig, om franskmændenes nedslagtninger i Algeriet og den kollektive fortrængning af dem. Jeg har lært om yogaretreats i Indien, nonneklostre i Ungarn, børnehjem i Nepal og om et bæredygtigt bofællesskab i Ebeltoft, hvor de isolerer husene med ålegræs fra stranden. Det vigtigste jeg har lært kan jeg ikke opremse. Det vigtigste er en indsigt, jeg kan mærke. Det må være det, Grundtvig kaldte for livsoplysning.

Philip Andreas Hansen, E17

RESONANS

F17 var præget af resonans. Resonans i lyd og mellem mennesker. Resonans i spisesalen, når vi klappede to gange, højlydt og taktfast, for at byde gæster velkommen. Resonans i store sal, når svedige kroppe bølgede i forskellige takter til Silent Disco. Resonans på den rituelle morgengåtur, hvor en vedholdende gruppe trodsede søvnen i øjnene og gik mod hestene præcis ti minutter i otte hver dag. Resonans mellem murene i gården fredag nat, når parrene diskuterede, hvem der skulle sove hvor. Resonans mellem alkoholbankende hjerter, når man lagde sig i hinandens senge søndag morgen for at høre nattens historier. Resonans mellem kroppe når kræmmerhuset havde udpeget en person, der særligt fortjente et hundredeotteogtyvepersoners gruppekram.

Alberte Borsholt, F17

UDEN FOR BOBLEN

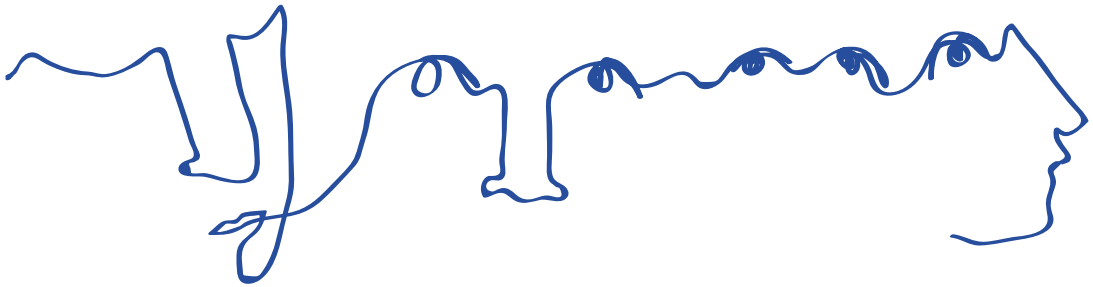

GÅ IKKE GLIP AF SVEND BRINKMANNS SOCIALKONSERVATISME

SIMON AXØ
Forstander på Testrup Højskole og mag.art i Idéhistorie

Denne artikel er tidligere blevet bragt i Højskolebladet

Svend Brinkmann præsenterer et veloplagt forsvar for de gamle dyder i bogen *Gå glip.* Men hvordan indstille sig på noget nyt uden at omstille sig?

Mådeholdet genbesøgt

Svend Brinkmann er uden tvivl den person i Danmark, der har kritiseret konkurrencestaten og optimeringskulturen mest slagfærdigt og med bredest folkelig appel. Tak for det! Nu er han på banen igen med den tredje livsfilosofiske bog Gå glip i kølvandet på gennembrudsværket Stå fast fra 2014, og Ståsteder fra 2016. Stå fast skulle få os til at sige nej, og Ståsteder svarede på, hvilke eksistentielle forankringspunkter med selvstændig værdi og betydning vi skulle stå fast på. Det er eksempelvis størrelser som kærlighed, værdighed, løftet og tilgivelsen. Gå glip fortsætter i samme spor med en grundlæggende kritik af dynamiske fænomener som (selv)udvikling, omstillingsparathed og social acceleration, mens robuste og "statiske" dyder som mådehold støves af og genintroduceres for den moderne læser.

Mens den antikke mand skulle lære at lade være med at slå andre og nøjes med de territorier og slaver han havde, handler mådeholdet og selvbegrænsningen for det moderne menneske om at sige nej til endnu en Ipad, fest eller selfiedokumenteret middelhavsferie. Det er lettere sagt end gjort i en markedsdomineret tid, hvor vi uafbrudt opfordres til at forbruge flere genstande, oplevelser og relationer. Alt kan potentielt erhverves i det rige vesten, intet er helligt, og derfor sætter Brinkmann alle sejl i en introduktion om begrænsningens kunst i en grænseløs tid, som undertitlen på bogen hedder.

Fem argumenter for at gå glip

Bogen er bygget op omkring fem argumenter for værdien at gå glip af noget. Befriende og fornyende i forhold til Stå fast og Ståsteder begynder bogen med en politisk vision for det bæredygtige samfund.

Det politiske argument slår på vigtigheden af "[...] en fælles genopdagelse af fortidige dyder som nøjsomhed, mådehold og kunsten at gå glip af noget som modvægt til den sociale acceleration og dens skadevirkninger." Endvidere, at vi som individer og samfund lærer at affinde os med mindre end der tilkommer os. Den tilgang skal kultiveres med udgangspunkt i de almindelige demokratiske institutioner og gennem en dannelsesproces, hvor friheden forudsætter "[...]en villighed til at give afkald på noget, hvor det er til fordel for en anden, der har mere brug for det."

Andet kapitel tager livtag med Søren Kierkegaard og Løgstrup i det, som Brinkmann kalder det eksistentielle argument. Vi skal turde at give vores liv en form. En livsform, vi kan hvile i og stå inde for. Med Kierkegaards bestemmelse af hjertes renhed som det at ville det gode, der altid er ét og helt, fordi det ikke vælges med noget andet end det gode for øje, understreges muligheden for at navigere fri af de gøremål og eksistensvalg, der altid tjener noget andet – eksempelvis karriere, penge eller materielle goder. Vi bør betænke værdien af "[...]at ville ét – at ville det gode – ved at lægge større vægt på sandheden end på at vinde diskussionen eller på at elske det andet menneske også uden garanti for, at den anden elsker én den anden vej." Løgstrup flettes ind i ræsonnementet igennem understregningen af, at de vigtigste forhold i tilværelsen ikke tåler "formløshedens tyranni." Det gælder diskussioner, såvel som kærlighed.

> **"Vi træder i karakter som etiske individer, når vi lærer selvbegrænsningens kunst frem for samtidens diktat om selvoverskridelse og stigende forbrugskrav.**

I tredje kapitel udfoldes værdien af dyder som mådehold og generøsitet i en etisk sammenhæng. Brinkmann trækker igen på Kierkegaard når han betoner vigtigheden af at kunne lytte, hvilket forudsætter selvbegrænsning i form af tavshed. Vi træder i karakter som etiske individer, når vi lærer selvbegrænsningens kunst frem for samtidens diktat om selvoverskridelse og stigende forbrugskrav. Afslutningsvis i kapitlet hedder det: "At have mådeholden moralsk karakter, der muliggør etisk handling, forudsætter et velartikuleret følelsesliv, hvor man har lært at glædes ved det glædelige, frygte det frygtelige og føle skyld i situationer, hvor man er skyldig."

Det fjerde argument kalder Brinkmann for det psykologiske. Det former sig som en kritik af den opportunistiske og mulighedsafsøgende persontype. Pointen er, at vores lyst- eller lykkeniveau altid falder tilbage til et normalniveau, selvom vi opsøger stadig større og vildere oplevelser. Der er tale om en hedonistisk tilvænning, og målet for Brinkmann er derfor at anvise en vej ud af den hedonistiske trædemølle. Løsningen er at opbygge kulturelle landskaber i hjemmene, skolerne og på arbejdspladserne med færre konstante invitationer uden at det præciseres nærmere. Dog får læseren på detailplan anbefalet, hvordan man på arbejdspladsen med fordel kan indføre e-mailpolitik, der begrænser mængden af læsestof.

Bogen sluttes af med en af heltene fra Stå fast-bogen, den franske idehistoriker Michel Foucault. Brinkmann trækker på den sene Foucaults forståelse af livet som et kunstværk, der kalder på selvteknikker til at disciplinere vores tilværelse. Det kræver afkald, afgrænsning og en fokusering på,

at det æstetiske korrekt forstået (nemlig som en livs-kunst, hvor livet bliver et kunstværk) er en forudsætning og ikke en forhindring for det etiske. Det værdige er smukt og det smukke er værdigt, etik og æstetik hænger sammen.

Brinkmann bakser med det samme problem som sociologen Zygmunt Bauman. Hvordan kan livet gøres helligt i en afsakraliseret tidsalder? Hvordan geninstallerer vi næstekærligheden på verdslige præmisser? Kan det overhovedet lade sig gøre?
Brinkmann supplerer afslutningsvis psykologen Barry Schwartz med anbefalinger om at gøre sine beslutninger irreversible, øve sig i taknemmelighed, forvente tilvænning samt at lade være med at sammenligne så meget.
Endelig forsvares konserverende og systemtro maintainers som kustoder, kuratorer og Djøfére som centrale aktører i den påkrævede samfundsmæssige stabilitet og historiske forankring, vi skal stå fast på. Brinkmann slår samtidig et slag for ritualernes betydning for en kollektiv identitet, ligesom folkeskolen og uddannelsessystemet ikke skal være "[...]bange for at rekonstruere og reproducere fortidens erfaringer". Det betyder sikkert noget andet end revselsesret, terperi og det patriarkalske uddannelseshierarki, som ungdomsoprøret angreb uddannelsessystemet for i 70erne.

Modgiften mod vor tids grænseløse kultur har altså både en individuel og kollektiv dimension, og Brinkmann opsummerer sine tanker således: "Vi bør derfor tilstræbe at skabe en kulturel økologi med æstetisk appellerende ritualer, som muliggør en etisk baseret livsform." Det kan alle fra direktørgangene til dovne Robert så prøve at fordøje sammen og hver for sig.

Hellere JOMO end FOMO

Brinkmann rammer igen plet med sit på én gang samfundskritiske og livskloge blik. Ikke mindst i højskoleverdenen, hvor elever plages af FOMO og nydelseskrav, som Brinkmann veloplagt bekæmper med introduktionen af JOMO – joy of missing out.
Bogen er letlæst og oplagt som undervisnings- og diskussionsstof overfor optimeringsplagede højskoleelever- og lærere. For hvem kender ikke den nagende tvivl, der slår ned hver gang vi vælger noget spændende fra? Vi vil gerne have natur, men ikke gå glip af storbyens glæder. Vi vil gerne have tryghed og intimitet i parforholdet, men ikke slippe friheden til at gøre som vi vil. Vi vil gerne vise overskud og off-line-ro, men ikke misse livet og statusopdateringerne på de sociale medier. Eth-

vert fravalg føles som et martrende afsavn, som vi har svært ved at leve med. Derfor laver vi halve aftaler, knytter foreløbige relationer, holder igen på hengivelsen i kærligheden, så vi undgår at glippe noget. Konsekvensen er, at vi fortsat kører rundt i livsmulighedernes rundkørsel og til sidst bliver rundtossede af aldrig at vælge noget helt. Evnen til at hvile i vores fravalg er blevet en sjælden kvalitet, som vi efterhånden kun kan spore hos vores bedsteforældre. Dén psykosociale mentalitetstilstand har Brinkmann et fænomenalt godt blik for, og han undgår på den ene side at individualisere en senmoderne samfundspatologi, mens han på den anden side fastholder individets mulighed for at frigøre sig fra den. Der er med sociologiens terminologi både blik for strukturens magt og den enkelte aktørs frihedspotentiale.

“Ethvert fravalg føles som et martrende afsavn, som vi har svært ved at leve med. Derfor laver vi halve aftaler, knytter foreløbige relationer, holder igen på hengivelsen i kærligheden, så vi undgår at glippe noget. Konsekvensen er, at vi fortsat kører rundt i livsmulighedernes rundkørsel og til sidst bliver rundtossede af aldrig at vælge noget helt.

En socialkonservativ teori?

Undertegnede efterlades dog med en usikkerhed på om Brinkmanns gamle dyder og erfaringshorisont nu også tilbyder en fyldestgørende forståelsesramme for en verden og en individforståelse, der er i forandring. I modsætning til de to første bøger er ambitionen i Gå glip ikke blot at tilbyde individuelle klogskabsregler, men også at levere en kritisk opbyggelig samfundsteori om forpligtende fællesskaber præget af mådehold og en respekt for vores socialkulturelle forankring. Inspiratorerne er fortsat Stoikerne, Aristoteles, Løgstrup og Kierkegaard, men kunne ligeså vel have været konservative tænkere som Burke og Oakeshott. Med accenten på gamle dyder som mådehold og nøjsomhed, værdien af traditioner og ritualer, og figurer som kustoden, statsembedsmanden og kuratoren leder Brinkmann tankerne hen på det konservative hovedargument omkring det illusoriske og farlige i at konstruere nye sociale omgangsformer og samfundsmæssige forståelsesrammer uden folkelig forankring.

Brinkmanns vej væk fra en pervers forbrugerisme og selvcentreret udviklingstrang henter sit semantiske skyts i den gamle verden. Det er oplagt, men virker samtidig lidt for kategorisk. Ligesom i Stå fast, hvor mavefornemmelsen fik én over nakken, mens intuitionen blev regnet for pålidelig. For hvor ender mavefornemmelsen og hvor begynder intuitionen reelt? I Ståsteder blev lykken anset for overvurderet, mens mening i livet var afgørende. Men bliver lykken og det meningsfulde liv ikke nødt til at invitere hinanden indenfor? I Gå glip skal vi tilbage til de antikke dyder, men spørgsmålet er, om vi kan forlade os på dem i en verden, hvor den menige borger apatisk betragter migrantstrømme, klimakrise og en erodering af den politiske sammenhængskraft i flere og flere demokratier?

Brinkmanns svar er, at de nye udfordringer kun kan håndteres ved at stå fast på det, der har værdi i sig selv, ved at sige nej til fjollede selvudviklingstrends, og ved at gå glip af det merforbrug, der tærer på naturens og menneskets resurser. Derudover vil han sikkert sige, at verden altid har været

i forandring og derfor skal vi finde de eksistentielle ståsteder, der har vist sig langtidsholdbare, eksempelvis i kærligheden, værdigheden, løftet og tilgivelsen. Det er en konservativ tænkning, der tager udgangspunkt i, at verden allerede kender til de løsninger, værdier, og forståelseshorisonter, som vi fremover skal knytte an til.

Ingen forandring uden bevægelse

Men hvad nu, hvis den forandring vi er vidne til nu netop stiller krav om, at vi fundamentalt set er parate til forandring? Hvad nu hvis forandringerne i verden kræver nyorientering og en grundlæggende omstillingsevne for at håndtere nye problemer, som verden ikke tidligere har kendt til? Hvad nu, hvis vi fundamentalt set har brug for at bevæge os i stedet for at stå fast og gå glip? Nysgerrigheden og modet til at eksperimentere med nye samværsformer er i sig selv udtryk for en bevægelse, ligesom højskolebevægelsen i sin spæde begyndelse var en hypermoderne politisk og socialsamværsform, som verden ikke havde set fortilfælde af før.

Tidligere tiders politiske modstandskræfter har i opgøret med eksempelvis kvindeundertrykkelsen, modstanden mod atomkraft, i borgerrettighedsbevægelser, studenteroprør, og i kampen for social lighed ofte allieret sig med progressive og "omstillingsparate" kræfter inden for de intellektuelle og kunstneriske miljøer. I disse kampe har det altid været forestillingen om, at der skulle ske noget radikalt nyt, der har været drivkraften i det politiske engagement. At den gamle verden ikke havde svarene på den nye verdens problemer. Derfor er nye begreber, ideer og forestillingshorisonter traditionelt blevet lanceret i et eklatant opgør med den gamle verdens normative forståelseshorisont. Historisk

forme sig som subjektive modstandslommer med etisk sprængkraft.

Man kunne pege på den farverige eksperimenteren med køn og seksualitet som livspraksisser og selvteknikker, der har sat ringe i vandet og præpareret en etisk horisontudvidelse hos befolkningen, som på sigt sætter nye standarder for juridisk og social accept. Pride-festerne er æstetiseret liv med indbyggede etiske krav om respekt for anderledes levemåder. Det er indbegrebet af Foucaults forståelse af livet som kunstværk, der sætter nye former og standarder for offentlig respekt. Men hele forandringen af den almene forestilling om nye køns- og seksualitetsformer har været båret af et alternativt miljø, der i eksplicit modstand til "de gamle dyder" har opfundet nye selvteknikker i form af nye begreber, talemåder og identitetsforestillinger. Det er en anden form for æstetisering og selvforvaltning end den Brinkmann trækker Foucualt ind til. Eksemplet med udviklingen af accept inden for alternative køns- og sekualitetsformer peger på kampaspektet fremfor at ville nøjes med det, man har. Denne og mange andre politiske og økologiske kampe vindes kun så længe, der også er progressive kræfter, der med Stephane Hessels ord skaber ved at gøre modstand, og gør modstand ved at skabe.

Gå glip er bedst og ikke mindst hamrende aktuel i sin kritik. Samtidig bliver det spændende at se, om radikale fornyelsesimpulser og normative nybrud fremover kan trives i Brinkmanns begrebsunivers. Eller om han står fast på de statiske nøjsomhedskategorier så vi risikerer at gå glip af muligheden for nye ståsteder.

De gjorde debatten ENSPORET...

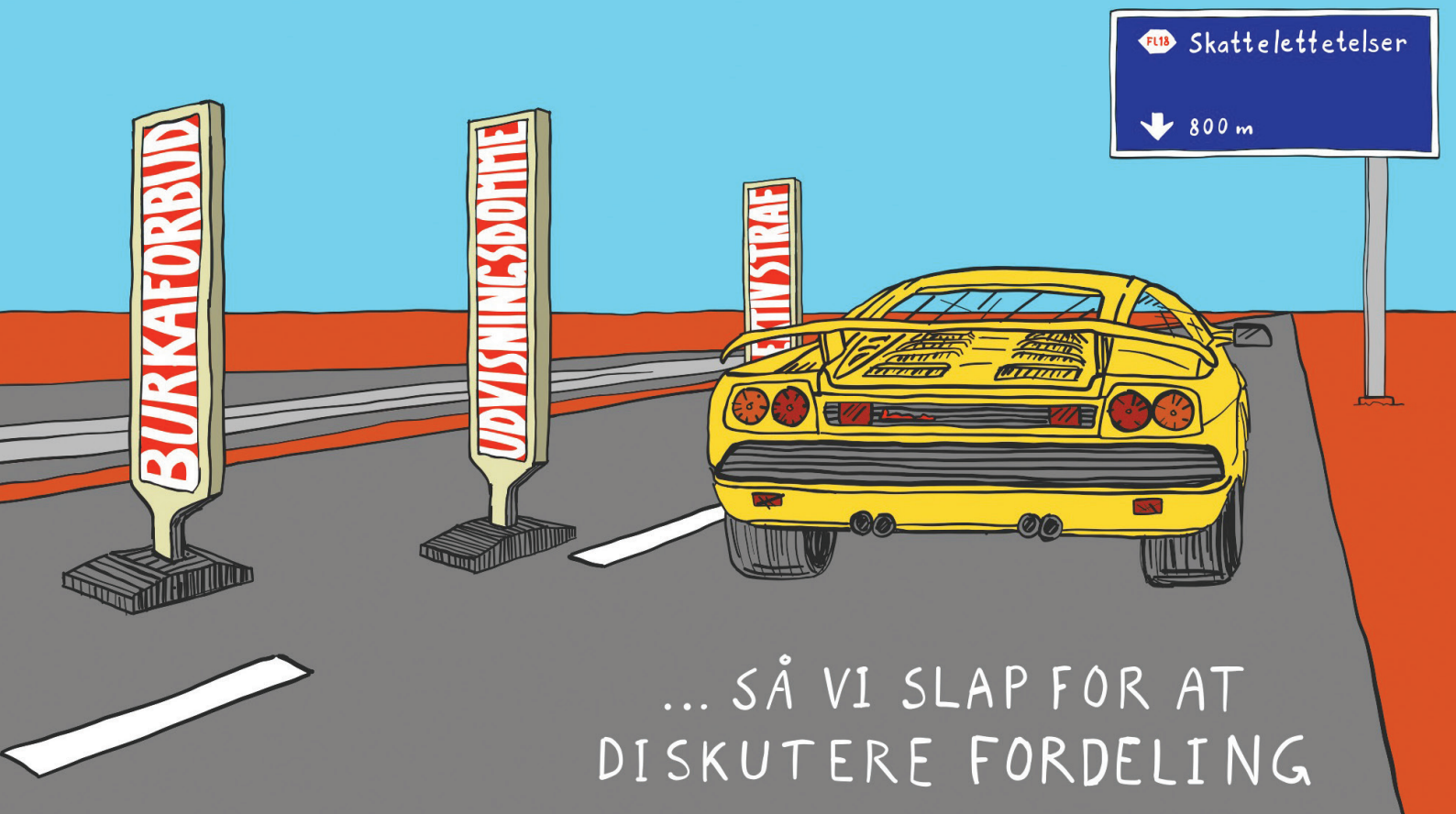

@HVADVARDETDEGJORDE
OKTOBER 2017

HVAD VAR DET DE GJORDE?

”Hvis vi kan se og forstå de tricks og mekanismer, der får den verden, vi lever i til bevæge sig eller fryse fast, så kan vi måske lande den (verden altså) et bedre sted på et tidspunkt. Tegningen her handler om den gode gamle opdeling mellem værdipolitik og fordelingspolitik, og hvordan den kan bruges strategisk. Det er efterhånden en klassiker i dansk politik, at man ved at finde på et nyt hot værdipolitisk emne, kan flytte fokus væk fra spørgsmålet om, hvordan ressourcer bliver fordelt og brugt i samfundet.”

Følg med i Mattias Friis Jørgensens tegninger på instagram:
@hvadvardetdegjorde

MATTIAS FRIIS JØRGENSEN
Sociolog og elev på Testrup Højskole i 2004

TESTRUPSTEREOTYPEN
UDDRAG FRA TUSMØRKEZONEN F17

NINA RÅGÅRD & JOSEFINE MEINECHE
Elever på F17

Tusmørkezonen er et elevmagasin, produceret af elever på valgfaget Visuel Kommunikation. Dette er et uddrag fra foråret 2017.

På redaktionen blev vi hurtigt opmærksomme på, at vi hver især har forskellige forestillinger om, hvordan en typisk Testrupelev er. Derfor spurgte vi os selv: hvor ens er vi egentlig? Da vi jo stort set alle har gået på gymnasiet, besluttede vi at angribe emnet ved brug af den hypotetisk-deduktive metode.
Vi lavede selvfølgelig et spørgeskema til vores medelever, og her er så de sjoveste og mest overraskende fællestræk, der hersker i blandt os.

Er du testrupstereotyp?

16 % Fester selvom de ikke har lyst
19 % Spiller brætspil selvom de ikke har lyst
21 % Har en tatovering
38 % Har en piercing
34 % Skal studere i Aarhus
19 % Kommer fra Aarhus
35 % Kommer fra København
46 % Er ikke-rygere
39 % Går i Dr. Martens støvler
45 % skal direkte videre på universitetet
45 % er kulturkristne
47 % er ikke religiøse
51 % går i stumpebukser
54 % kan spille klaver
56 % skal studere i København
60 % mener selv, de synger rent
70 % er piger
73 % har backpacket - eller vil gerne
74 % går i genbrugstøj
77 % var syge de første måneder
77% foretrækker at drikke sig fuld på værtshus
78 % sover ofte middagslur
80 % elsker at nusse
84 % kender mindst én tidligere testrupelev
85 % betaler selv for deres højskoleophold
88 % stemmer rødt
90 % skal på roskilde festival
91 % har gået på STX
92 % drikker øl

Jestrupstereotypen

Jørgen Carlsen.
Illustration af Heidi Stoklund.
Uddrag fra Tusmørkezonen F17.

DEN FØRSTE GANG UDDRAG FRA TUSMØRKEZONEN E17

Anna Aznar Jensen
Elev på Testrup Højskole E17

Dette er et uddrag fra Testrup Højskoles elevmagasin, Tusmørkezonen, som oprindeligt er et produkt fra tidligere valgfag Visuel Kommunikation. Da faget ikke blev udbudt på efterårsholdet 2017 gik en gruppe elever sammen om selv at producere det. Derfor er uddrag fra Tusmørkezonen F17 helt og holdent et elevbaseret tiltag.

Den første gang

Hvordan vil du beskrive den første gang? Nervepirrende? Akavet? Øjenåbnende? Jeg besluttede mig for at stille Testrupelever dette spørgsmål og fik mange forskellige svar. Andrea Fernande fortalte, hvordan første gang havde været en spændende oplevelse, som dog kom lidt uventet. Valdemar beskrev oplevelsen som ”vildt sjov”. Karl var overrasket over, hvor let det var og påpegede, at han følte sig ”meget feminin”. Cecilie Schollert fortalte om sin første gang oppe bag ved hængekøjerne i starten af opholdet. Hun havde følt sig lidt presset, for hun ville gerne gøre et godt indtryk, og det lod til at være noget, som alle andre havde rimelig godt styr på her på Testrup. Der er en første gang til alting, og meget tyder på, at der her på højskolen er særligt mange førstegangstilfælde. Næsten alle, jeg snakkede med, har i de sidste tre måneder på den ene eller den anden måde bevæget sig ud af deres comfort zone og prøvet noget for første gang. For mange har især fagene budt på nye udfordringer, og flere har fx aldrig spillet teater, været i mørkekammer eller læst et digt højt, før de kom på højskole. Ikke kun fagligt har folk rykket ved personlige grænser. Rose har eksempelvis spist bland-selv-slik for første gang, og Andrea har for første gang i sit liv drukket så meget vand, at hun brækkede sig af det. For nogle har den første gang ledt til mange flere gange, som det er tilfældet med Karl, der er blevet bidt af broderingens kunst, og Cecilie, der som del af sølvvinderholdet til årets volleyturnering har udviklet sig markant siden sin første usikre volleykamp bag hængekøjerne.

Nye mennesker, nye oplevelser

Den tætte kontakt og mødet med nye mennesker har i den grad sat sit præg på folks interesseområder, der her på højskolen for mange udvider sig markant. Det kan ikke unddrage sig ens opmærksomhed, at antallet af folk, der spiller Magic og Dungeons and Dragons, hækler eller lærer japansk er steget eksponentielt i den tid, vi har tilbragt på højskolen. Man bliver inspireret af hinanden og lærer af hinanden. I Valdemars tilfælde har højskolen fx betydet, at han med hjælp fra sine nye skatervenner langt om længe har ført sin skaterdrøm ud i livet.

En del Testrupbeboere har følt sig så inspirerede, at de ligefrem har valgt at lægge deres livsstil om, eller i hvert fald at prøve på det. Oscar Dreyer er en af de mange, som valgte at sige farvel til livet som kødspis er og i stedet prøve en tilværelse med vegetardeller og bønner i massevis. En del fra hans husgruppe var vegetarer, og Oscar syntes det lød grinern, så han valgte at skrive sig på listen. Beklageligvis var det i selvsamme

måned, der blev serveret (verdens bedste) nuggets, så, som Oscar selv siger, var han en ret dårlig vegetar i den ene måned, det varede.

Det er ikke kun vegetarisme, der trender på Testrup. Hvis man i spisesalen lader sit blik glide hen over højskolens mandlige beboere, vil man utvivlsomt bemærke det høje antal af ringe i ørerne. Blandt andre Lasse er gået med på moden og har ladet sig pierce. Han havde længe haft lyst til at prøve at få en ring i øret for at "spice det lidt op", som han siger, og for ham var højskolen en strålende mulighed for endelig at få prøvet det af. "Nye mennesker, nye oplevelser," forklarer Lasse. Hans mor synes heldigvis, at ringen klæder ham.

Et åndeligt frirum

For flere beboere banede højskolen og ikke mindst de mennesker, som man herigennem har mødt, vej for endelig at prøve nogle ting af, som man længe har haft lyst til, men af forskellige årsager ikke har fået gjort. Højskolen kan dog også være et sted, hvor man kaster sig ud i situationer, som man aldrig havde forestillet sig at befinde sig i. Dette er tilfældet for en elev, der ønsker at gå under pseudonymet Cedric Bigdickory, som for første gang har skrevet en erotisk fanfiction-novelle. Hvis han før havde haft lysten til at skrive en sådan novelle, så har han i hvert fald ikke vidst det, siger han. Det var en øjenåbnende oplevelse for Bigdickory, da han på en workshop i efterårsweekenden blev introduceret for genren, som han tidligere lidt uberettiget har set ned på. Her fik han øjnene op for genrens store potentiale, som ifølge Bigdickory særligt ligger i muligheden for at kombinere et uskyldigt univers fra ens barndom med den mere voksne side af ens kinks. Selvom det var med nerverne uden på tøjet, at Bigdickory kastede sig ud i det erotiske fanfiction-univers, beskriver han oplevelsen som en forløsning. Da jeg spurgte ham, om der var noget særligt ved højskolen, der gjorde det lettere at bevæge sig ud på dette meget ukendte farvand, var svaret entydigt:

"Helt klart. Man taler meget om, at højskole lidt er en verden uden for verden, lidt en boble, hvor der bliver skabt et rum, hvor man netop kan kaste sig ud i at kombinere Harry Potter med mere eller mindre samtykkende seksuelle handlinger. Så helt klart er det et frirum, et åndeligt frirum, hvor man føler, man ikke bliver dømt for at forvanske børnehistorier med eksplicitte seksuelle beskrivelser."

Cedric Bigdickory afviser ikke, at vi i fremtiden kommer til at høre mere fra ham.

En grænse, der skulle overskrides

For de fleste er det at gå på højskole en ny oplevelse i sig selv. Måske er det første gang, man ikke bor hjemme hos sine forældre. Og måske også første gang, man prøver at vaske tøj selv. Det kan være, at man ligesom jeg ikke har været på efterskole og derfor aldrig har prøvet at dele et værelse med et andet menneske så længe. Det kan være, at det er første gang, man har delt adresse med en bedste ven eller et crush. For nogle har opholdet medført, at de for første gang har slået op med en kæreste, mens andre har fået en kæreste for første gang. Sidstnævnte er tilfældet for Jonas Tast og Cecilie Vitus. Da jeg snakkede med Jonas, gav han tydeligt udtryk for, hvor "mega glad" han er for Cecilie. Parret har nu mange første gange at se frem til, blandt andet at skulle møde hinandens familier. Dette tager Jonas dog i stiv arm. Selvom det også bliver nervepirrende, glæder han sig til at have et seriøst forhold og til at vise sin søde kæreste frem for familien.

For Milla har højskoleopholdet betydet, at hun for første gang har boet uden sin tvillingesøster. De tætte bånd, man lynhurtigt knytter til hinanden på skolen, har

gjort oplevelsen af at skulle undvære sin søster i sin hverdag overraskende let, fortæller Milla. Her sker hele tiden fede ting, lærerne og de andre elever er søde, og hun følte sig i det hele taget hurtigt hjemme på Testrup. Afsavnet til søsteren var ellers med i overvejelserne, da Milla skulle træffe beslutningen om at starte på højskole, og hun følte det som en "grænse, der skulle overskrides". Denne grænse er Milla glad for, at hun fik overskredet. Før højskoleopholdet regnede hun med at skulle flytte sammen med sin søster, men føler nu, at der er blevet lukket op for flere muligheder.

Et præstationsløst rum

Det er i mine samtaler med medbeboere på Testrup Højskole blevet klart, at der er noget særligt ved måden, man her er sammen på, der gør det lettere at kaste sig ud i nye ting. Noget, som giver én lysten og modet til at bevæge sig ud af sin komfortzone. Emma Villumsen, der for første gang har spillet DnD, peger på førstegangsoplevelsernes lettilgængelighed som en af de primære årsager til, at folk på højskolen prøver så mange nye ting af. I modsætning til tilværelsen i det 'virkelige liv' skal man ikke gøre meget for at havne i en uvant situation. Emma oplever, at "man her bare kan sige 'ja', og så er man allerede med".

For også at få en gammelelevvinkel på emnet, spurgte jeg lærer-Morten, hvad han mener, kan være årsagen til, at så mange på skolen kaster sig ud i den ene førstegangsoplevelse efter den anden. Han lagde især vægt på det præstationsløse rum, som opstår, når man bor sammen på den måde, man gør på højskole:

"Efter noget tid, når man har gået der, er man ikke længere bange for de sociale konsekvenser, det kan have. Så er der ikke længere så meget ansigt at tabe, hvis man laver noget, man ikke kan finde ud af; laver noget, man er elendig til. Der er et eller andet ironisk ved, at højskolernes slogan er 'find det, du er god til', når det for alvor handler om at få en plads til at gøre det, du er stinkende dårlig til. Få rum til det og vid med sikkerhed, at du er socialt accepteret sådan som du er lige meget, hvor god eller dårlig du er til noget."

På højskolen er der trygge rammer for at bevæge sig ud på ukendt territorium og plads til at træde ved siden af. På den måde bliver højskolen også et sted, hvor mange oplever at udvikle sig som person. Da jeg snakkede med Robert, fortalte han, at han i løbet af opholdet er blevet mere ærlig med sig selv på mange punkter og har fundet ro og glæde i det at være ham. Han føler, at der på højskolen er en accept af forskelligheder og en forståelse for, at folk bryder med stereotyperne. Selv i vennegrupper kan der herske nogle etablerede forestillinger om, hvem man er, og hvilken rolle, man skal indtage i gruppen. Mennesker, man møder for første gang, har sjældent de samme forventninger, og det bliver derfor nemmere at udforske nye sider af sig selv, når man befinder sig i et nyt fællesskab.

Netop denne plads til at afprøve, undersøge og træde ved siden af er det, jeg personligt finder mest befriende ved at være del af et fællesskab som det på Testrup Højskole. Her kan jeg optræde med MGP-danserutiner, skrive tekster, spille Dungeons and Dragons, gå i joggingbukser og bruge timer på at dreje én skæv skål i keramik uden en eneste gang at opleve nogen sige: "Jamen Anna, det er bare slet ikke dig det dér". Her er der plads til nybegyndere på skateboard og skaterdrenge, der spiller Magic; 12-talspiger, der owner dansegulvet; musiktalenter, som skriver digte og filosoffer, der lytter til rave. Og ikke mindst er her plads til at lære og lære fra sig, og man finder altid én, som er klar på at sige "ja" til endnu en førstegangsoplevelse.

Fotos / Anna Aznar, E17

SOM EN FRØ I EN BRØND?

SIMON LANGKJÆR
Cand.mag i historie og elev på Testrup Højskole i foråret 2009

En tidligere højskoleelevs refleksioner over højskolens og Testrups sekteriske væsen.

Er højskolen gået hen og blevet sekterisk? Spørgsmålet, som har spøgt gennem det meste af højskolens historie og været en tilbagevendende diskussion i højskolekredse, er i den seneste tid endnu engang blevet vakt til live – og har i visse tilfælde tilmed vist sig at være et ganske højaktuelt debatemne. Det gælder heriblandt også i Testrup-regi, hvad dette korte bidrag skal forsøge at gøre rede for og illustrere. Men hvorfor?

Truslen om højskolens ensartning

Fordi – kort sagt – der i de sidste par årtier har været en klar tendens til en homogenisering af højskolernes elevhold og -optag. Tendensen kendes ikke kun på Testrup Højskole, men på alle landets højskoler og folkehøjskoler, og flere iagttagere har kategoriseret denne som både bekymrende og problematisk, da den grangiveligt skulle underminere og modarbejde selve højskolens raison d'étre: den folkelige livsoplysning.

Således kommer langt størstedelen af landets højskoleelever nemlig nu til dags – i modsætning til for blot 20-30 år siden – fra øvre middelklassehjem og er typisk lige blevet færdige med at gå i gymnasiet, inden de tager på højskole. Efter deres højskoleophold ender de fleste af disse højskoleelever endda med at tage en mellemlang eller lang videregående uddannelse, hvorfor det at gå på højskole også i folkemunde har fået den lidet flatterende betegnelse "at gå i 4.g".

Udviklingen har fået ikke så få højskolefolk til at løfte øjenbrynene og fremstille situationen som anæmisk. Af to årsager. For det første fordi udviklingen risikerer at medføre en social og kulturel ensartning af højskolerne. Og for det andet fordi homogeniseringen – i forlængelse af højskolens særegne kostskoleform og i forvejen stærke interne kultur og

fællesskab – risikerer at gøre skolerne til reservater; eller en form for "netværksgeneratorer", hvilket Testrup har været et fremhævet eksempel på.

Broderskab med alt, hvad det indebærer

Tilbage i 2015 skrev Højskolebladet således en artikel med titlen Broderskab for livet - og for karrieren, hvor rubrikken lød således: "Et højskoleophold giver et stærkt og uvurderligt netværk. Tidligere elever fra Testrup Højskole sidder på centrale poster rundt omkring i kultur- og medieverdenen som del af "den talende klasse" og bruger hinanden flittigt."

Her blev pointen selvfølgelig sat på spidsen, men det underliggende budskab var ikke til at tage fejl af: Selvom dannelsen af en ekskluderende gruppedynamik og etableringen af et elitært netværk hverken er motivationsgrundlaget for eleverne til at tage på højskole eller de ansattes mål med at drive højskole, så vil en sådan gruppedynamik og netværk nødvendigvis opstå helt af sig selv på et sted som Testrup. Både fordi ligestillede og ligesindede naturligt har en tendens til at tiltrække hinanden og interessere sig for de samme ting, og fordi kostskolens rammer er med til at forstærke en oplevelse og opfattelse af at være del af et broderskab.

> **"Den eneste måde, hvorpå højskolen aktivt kan værne sig mod at blive sekterisk, er ved at lade være med at grave brønde og ved at insistere på vedligeholdelsen af den levende vekselvirkning og oplysningen om og af mennesket.**

På den måde kom Testrup i artiklens vinkling også nærmest til at fremstå som et eliteprojekt og et værested, som udelukkende appellerede til "den talende klasse" - samfundseliten - og dennes børn. Men det interessante spørgsmål er vel, om det er faktisk sandt. Om det forholder sig sådan. Er Testrup - eller for den sags skyld de fleste af de eksisterende højskoler - virkelig ved at blive små enklaver og selvoptagede interessefællesskaber, hvor det bedre borgerskab kan få lov til at afskærme sig fra resten af samfundslivet for at dyrke sit netværk og sine egne værdier? Eller for nu at bruge den tidligere forstander for Askov Højskole, Knud Hansens ord: Er Testrup Højskole i fare for at udvikle sig til en frø, der sidder i en brønd, og med hvilken man ikke kan tale om verdenshavet?

Sociologisk og åndelig sekterisme

Jeg ved ikke, hvordan de fleste af de nuværende og tidligere elever har haft det med at skulle forholde sig til dette spørgsmål, eller om de overhovedet har skænket det en tanke.

Nogle få, ved jeg, har givet udtryk for deres meninger og holdninger, bl.a. over kaffen i spisesalen, i føromtalte artikel og i forbindelse med udsendelsen af et nyhedsbrev for nogle år siden, hvor skolen under titlen "Urimeligt blær" fremhævede en række gamle elever, fordi de enten havde udmærket eller markeret sig særligt inden for deres specifikke branche og/eller i den brede offentlighed. Og det har altid været forfriskende! Personligt har jeg selv efterhånden i et stykke tid tænkt på, hvordan jeg skulle (for)svare, hvis jeg blev spurgt, om Testrup ikke var lidt af en sekt - hvad jeg faktisk er blevet spurgt om - og om højskolen ikke er andet end en dyrt købt legeplads for veltilpassede unge.

Trods den indiskutable overrepræsentation af "den talende klasse", mener jeg oprigtigt, at det ikke forholder sig sådan. Imidlertid fandt jeg dog først et overbevisende svar på spørgsmålet for ganske nylig,

da jeg læste en artikel, som slet og ret har titlen Er højskolen sekterisk?, og som er skrevet af førnævnte Knud Hansen (KH). I artiklen gør KH en vigtig skelnen mellem sociologisk og åndelig sekterisme; dvs. han skelner mellem tilbøjeligheden til at være sociologisk eller åndelig sekterisk.

Sociologisk har højskolen, som han gør opmærksom på, faktisk altid været sekterisk, i den forstand at helt frem til 1960'erne var det eksplicit landbo-befolkningen, og ikke det danske folk, som gik på højskole. I dag er det så middelklassen. Men, slår han fast, åndeligt har højskolen aldrig været sekterisk - i hvert fald ikke som udgangspunkt - da højskolen og hele dens skoleform bygger på idéen om oplivelsen og oplysningen af mennesket og folket til "det almene vel".

Eller som KH formulerer det: "Hvis højskolen vilde holde fast ved sin idé, vilde den tværtimod være det stik modsatte af hvad vi plejer at forstå ved sekterisk. Sekterisk er en tankegang, der kun henvender sig til de særligt udvalgte, en tankegang man kun kan tilegne sig, hvis man har gjort særlige erfaringer, eller har særlige forudsætninger på grund af de omgivelser hvori man lever eller er vokset op."

Levende vekselvirkning skal der til!

Hvad Knud Hansen og hans overvejelser fik mig at indse, er, at nok kan Testrup Højskole i en vis sociologisk forstand karakteriseres som sekterisk. Men åndeligt sekterisk har stedet aldrig været. Og det er det, der er væsentligt. Selvfølgelig er der en sandsynlighed for at den sociologiske sekterisme på sigt vil udvikle og slå over i åndelig sekterisme på Testrup. For det sekteriske altid vil være en fare, der truer højskolen, som KH pointerer.

Den eneste måde, hvorpå højskolen aktivt kan værne sig mod at blive sekterisk, er ved at lade være med at grave brønde og ved at insistere på vedligeholdelsen af den levende vekselvirkning og oplysningen om og af mennesket. Dvs. ved at holde dørene åbne for enhver, som ønsker at blive udfordret, prøvet på sine meninger og synspunkter og derved få udvidet sin horisont og blive konfronteret med livsoplysningens klare skær.

Kun på den måde kan Testrup Højskole - og højskolen som sådan - undgå at blive en frø, der er ude af stand til at opfatte ret meget andet af tilværelsen end lige akkurat den brønd, hvori den selv har anbragt sig.

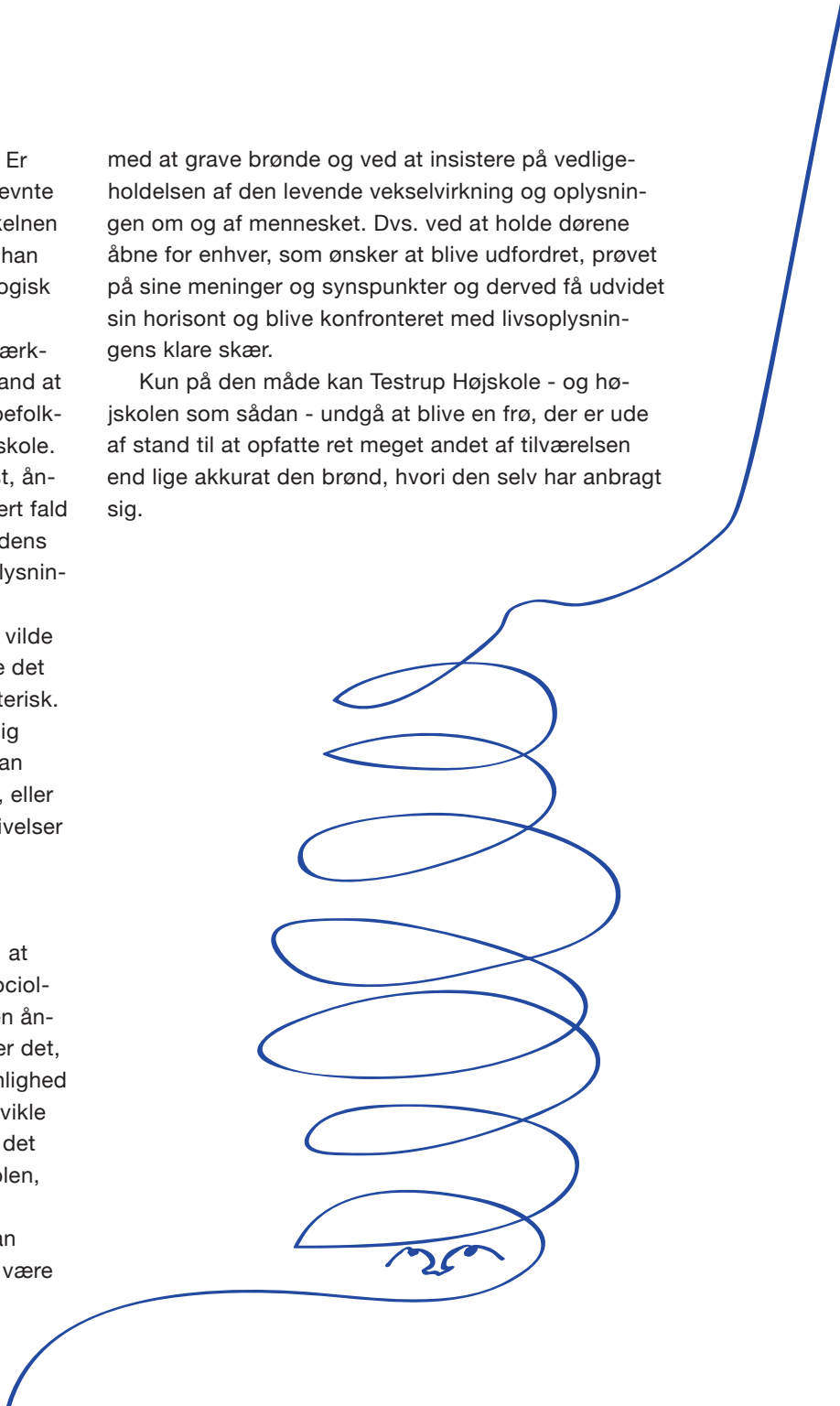

Foto / Anna Aznar, E17

LØGNENS MESTER HANNAH ARENDT LÆSER TRUMP

FRANK BECK-LASSEN
Ph.D. i idéhistorie fra Aarhus Universitet og underviser i filosofi på Testrup Højskole Højskole

Donald Trump er løgnens mester, der uden de sædvanlige konsekvenser forskyder grænserne for, hvad der er normalt at sige og tænke. Frank Beck-Lassen læser Donald Trump med Hannah Arendts briller.

Løgnen er en af de mest befriende, politiske handlinger, man kan foretage. Det er samtidig en af de mest hasarderede.

Da den tysk-amerikanske filosof Hannah Arendt i 1967 satte sig for at overveje hvad løgnens rolle var i politik videregav hun en middelalderlig fortælling om løgn. Den minder om den bedre kendte fabel af Æsop "Drengen og ulven", men er en tak mere dyster og foruroligende: Dag og nat stod der en vagtpost i byens vagttårn for at advare mod fjendens komme. Vagten havde for vane at klovne og lave sjov med andre, så en aften ringede han med alarmklokken, bare for at skræmme folk lidt. Hans succes var overvældende. Alle løb op på murene – og den sidste der løb med var vagten selv.

Fortællingen indkapsler, hvad Arendt frygtede, når det gælder løgne i politik; at de bliver så omfattende, at de udvikler sig til selvbedrag. Jeg tror også, den udtrykker hvad vi bør frygte i forbindelse med Donald Trumps fortsatte virke som præsident. Enkeltstående løgne lader sig nok gennemskue og gendrive, men den langsomme forvitrende effekt af hele tiden at blive stresset i sit forhold til sandt og falsk er af en anden karakter.

Donald Trump lyver. Det overrasker ikke længere nogen. Der er heller ikke udsigt til at han holder op. Trumps succes med løgne i politik er uhørt, og han ved det selv. Det er som om Trump er løgnens mester, der uden de sædvanlige konsekvenser forskyder grænserne for, hvad det er normalt at sige og tænke.

Det nytter bare ikke at blive stående i forfærdelse. Vi bliver nødt til at se realistisk på politik. Også når det drejer sig om løgn. Vi tænker spontant usympatisk om

det at lyve, men for Arendt er det vigtigt at træde et skridt tilbage og se nøgternt på den funktion som løgn kan have inden for politik. Sandfærdighed er ikke og har aldrig været en politisk dyd. Det ville være naivt at lade sig forbløffe over at magt og løgnagtighed ser ud til at være så gode venner.

Arendt peger på, at magthavere altid har haft en tradition for løgn og hemmeligholdelse. I en lukket kreds af regeringsudøvere eller hemmelige tjenester har løgn været et almindeligt redskab. Det har dog altid været et begrænset redskab. Der har været tale om enkeltløgne om enkelte ting, om huller i sandhedens stof, som hun kalder det.

Det er ikke det spil Donald Trump spiller. Arendt gør opmærksom på, at de klassiske løgne ikke gør afgørende eller endelig skade på virkeligheden og heller ikke på løgneren selv. Der er blevet løjet, men ingen er endnu blevet til løgner. Med Trump er det anderledes. Han har ikke blot løjet, han er Løgner – som i notorisk fordrejende, manipulerende, lyvende.

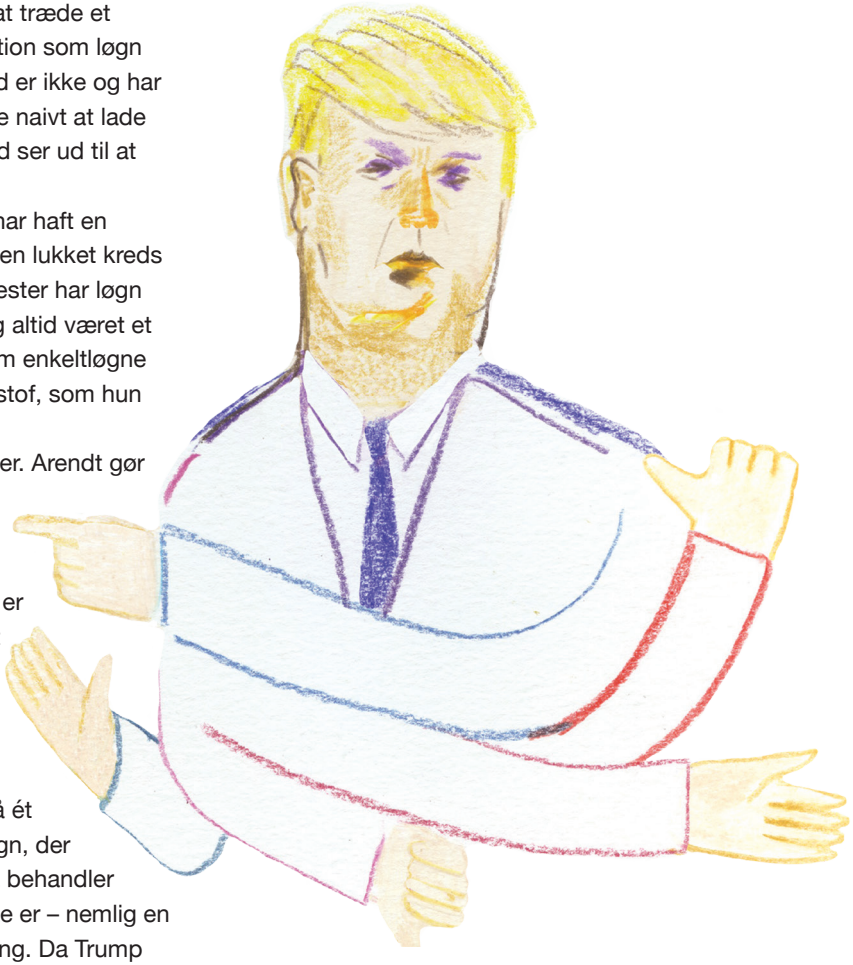

Løgnere ser givetvis forskellige ud alt efter land og tid, men Arendt insisterer på ét fællestræk. Helt modsat den klassiske løgn, der har hemmeligholdelsen som rationale, så behandler Løgneren kendte fakta som noget, de ikke er – nemlig en hemmelighed, et tabu eller andres holdning. Da Trump insisterede på at Barack Obama ikke besad amerikansk indfødsret, eller på at han vandt 'the popular vote' over Hillary Clinton, var det ikke for at tilsløre eller hemmeligholde fakta, men for at afsløre og miskreditere fakta.

For Arendt er fakta noget nær en antipolitisk kraft. De står der bare, de forekommer uomgængelige, som noget, der uden diskussion blot tårner i landskabet. Fakta er hinsides diskussion, de er stædigt insisterende på at

være der. De tager ikke højde for andre menneskers holdninger, mens al politik netop handler om evnen til at opsamle holdninger, repræsentere dem og give dem form. Igen er Arendt ikke bange for at være en smule dramatisk. Fakta har noget tyrannisk over sig, og et element af tvang. Det er denne tvang mange knytter håb til, som en instans uden for politik der kan sætte stopper for uansvarlige politikere.

Arendt *er* skeptisk over for denne naive tiltro til fakta i politik. Fakta er i en vis forstand, men de er også producerede. Fakta er altid et produkt af flere mennesker. De angår begivenheder og omstændigheder, der opleves og bevidnes af andre, de etableres gennem optællinger, registreringer og tales frem. Fordi de er et produkt af menneskers samtale og samarbejde, er de pr. natur politiske. I bagklogskabens lys ser fakta muligvis nødvendige ud, men det er, hvad Arendt kalder en optisk-eksistentiel illusion. Fakta er blot muligheder dræbt af virkeligheden, det er ikke nødvendigt at de blev til, selv om de er uomgængelige nu da de blev til.

Stillet overfor fakta som tyranniske er Arendt ikke uden sympati for løgnen. Løgnen er det desperate eller kyniske forsøg på at omgøre noget der bare 'er'. Hillary Clinton fik samlet set flere stemmer end Trump, men det skal ikke forhindre ham i at påstå det modsatte og dermed insinuere, at det er ham, og ikke Hillary, der er i kontakt med det amerikanske folk. Arendt kalder det et forsøg på at 'change the record' som har en overraskende politisk gevinst: Løgneren får tildelt agens. Trump siger hvad der ikke passer og opnår dermed handlekraft – som et vidnesbyrd om, at han vil, at ting skal være anderledes. Benægtelsen bliver et tegn på integritet og forandringsvilje. Arendt beskriver her Løgneren, men det kunne lige så vel være Donald Trump:

"Han er en skuespiller af natur. Han siger ting som ikke er, fordi han vil have, at ting skal være anderledes end de er,

"Enkeltstående løgne lader sig nok gennemskue og gendrive, men den langsomme forvitrende effekt af hele tiden at blive stresset i sit forhold til sandt og falsk er af en anden karakter.

hvilket vil sige, han ønsker at forandre verden. Han udnytter den sammenhæng, der unægteligt findes mellem vores evne til at handle, til at forandre virkeligheden og den mystiske evne vi har til at sige 'solen skinner', når det står ned i stænger."

At sige sandheden er ikke en politisk handling, mens det at lyve er. At stå på fakta er at insistere på verden som den er og afgive forklaring om hvorfor dens indretning nu engang er det bedste for alle. Det afgørende ved Trumps udsagn er derfor mindre om de er saglige og mere om de er energiske, om de er udtryk for handling eller passivitet. At respektere fakta er lig med at respektere en verden af nødvendigheder, at tildele sig afmagten og apatiens neutralitet, mens modet til at bullshitte er at tildele sig selv handlekraft og integritet. På den måde giver det faktisk mening at tale om alternative fakta. Det er løgne, hvis formål det er ikke at være fakta.

Løgnen er, som Arendt spidsformulerer det, et lille mirakel, et vidnesbyrd om noget helt særligt ved vi mennesker, nemlig at vi er relativt frie til at ændre de omstændigheder, vi lever under. Det er den frihed der bliver misbrugt og perverteret af Løgneren. Mens tilbedere af fakta efterlader os et begrænset handlingsrum at fantasere om, fantaserer Donald Trump om et handlingsrum, der ikke er der. Arendt fremlægger en dyster vision for konsekvenserne af den Donald Trump, hun aldrig lærte at kende:

“ Løgnen er, som Arendt spidsformulerer det, et lille mirakel, et vidnesbyrd om noget helt særligt ved vi mennesker, nemlig at vi er relativt frie til at ændre de omstændigheder, vi lever under. Det er den frihed der bliver misbrugt og perverteret af Løgneren.

“Hvis alle altid lyver for dig bliver konsekvensen ikke, at du tror på løgnene, men snarere at ingen tror på noget som helst længere. Det er fordi løgne, i kraft af hvad de er, hele tiden må laves om, og en løgnagtig regering må hele tiden arbejde på at omskrive dens egen historie. Som modtager får du ikke blot én løgn – en løgn som du kunne bygge resten af dit liv på – nej du får en mængde løgne, alt efter hvordan de politiske vinde blæser. Og et folk, der ikke længere kan tro på noget kan heller ikke længere beslutte sig for noget. De er ikke alene berøvet evnen til at handle, men også evnen til at tænke og fælde domme. Og med sådan et folk kan du gøre hvad du vil.”

Donald Trump illustrerer den voldsomme gevinst man kan høste ved at behandle fortiden som om den var fremtid, ved at lade som om de potentialer, der med tiden er blevet overståede, stadig er der, som om det der nu er blevet fakta i virkeligheden lader sig omgøre. Det er desværre også en kæmpe fælde, fordi nutiden berøves sit ægte startsted, det sted hvorfra noget kan forandres og noget nyt for alvor kan begynde. Politik bliver til en steril og afmægtig dans på stedet, der fejrer potentialer, som ikke længere findes.

Forkortet uddrag fra samlingen *Uhørt! - idéhistorien læser Trump*. Udkommet hos Baggrund.

LEGEMSØVELSER OG VÅBENBRUG PÅ HØJSKOLESKEMAET

MIKKEL SKOVGAARD
Kandidatstuderende i historie og elev på Testrup Højskole i E13

Højskolen har lige fra sin spæde begyndelse omkring midten af det 19. århundrede været en kontrast til den traditionelle uddannelsesverden. Opgøret med "den sorte skole," der var kendetegnet ved streng disciplin og udenadslære, har været en central del af højskolens fundament fra starten. I dag præger de åndeligt dannende fag fortællingen om denne bondeskoles idégrundlag. I denne fortælling overser man desværre ofte de praktiske fag, der optrådte meget på de første højskoleskemaer.

Da de første højskoler blev oprettet i 1840'erne, havde man ikke nogen klar målsætning om, i hvilken retning højskolerne skulle bevæge sig. Grundtvig havde som bekendt gjort sig mange forestillinger og tanker om oprettelsen af højskoler, men Grundtvigs idégrundlag til højskoler forblev teori, og blev aldrig hverken af ham eller andre oversat til praksis.[1] Det var derimod mødet med eleverne og den virkelighed, man oplevede på de enkelte skoler, der lagde grundlag for, hvordan den tidlige højskolepraksis blev udformet.

Fra 1842 til 1862 blev der cirka oprettet 20 højskoler rundt om i landet. Disse højskoler havde ikke noget samarbejde på tværs af skolerne, lige såvel som de ikke havde noget fælles idégrundlag at lave højskole ud fra.[2] Man kan derfor ikke tale om nogen egentlig højskolebevægelse før efter 1865, hvor Røddingskolen, efter tabet af Slesvig og Holstein, bliver rykket til Askov. Herfra indledte Askov Højskoles forstander Ludvig Schrøder et sparringssamarbejde med Vallekilde og Testrup Højskole. Disse tre skoler blev toneangivende inden for højskolebevægelsen og abonnerede på den skoleform, der senere fik navnet "dannelsesskole."[3]

Selvom højskolerne blev sat i samlet bevægelse efter 1865, blev der stadig udkæmpet en intern kamp om hvordan højskolerne skulle udvikle sig. Denne kamp blev tydeligst kæmpet på Aarhus-egnen, hvor forstanderen Lars Bjørnbak, der holdte højskole i Viby, flere gange havde kontroverser med Testrup Højskoles forstander Jens Nørregaard om, hvordan man burde indrette undervisningen på en højskole.[4] Bjørnbak var fortaler for en eksamensbaseret skoleform, hvor eleverne skulle have færdigheder og kundskaber ud af undervisningen, hvorimod Nørregaard i højere grad ønskede en fri undervisning uden overhøringer, der skulle være vækkende, oplysende, oplivende og åndeligt dannende.[5]

Lars Bjørnbak døde allerede i 1878, og med ham døde også den varmeste fortaler for kundskabsskolerne. Hermed blev dannelsesskolerne den dominerende skoleform, og netop dannelsesaspektet blev

en væsentlig faktor i senere tiders fortælling om højskolerne. Det store fokus på åndelige dannelse optræder både i megen faglitteratur om højskolernes historie og er også en stor del af højskolernes selvfremstilling.[6] Dette ses eksempelvis i deres seneste reklamekampagne, hvor højskolen bliver fremstillet som stedet, hvor man finder sig selv, og det, man er god til.

Kaster man et blik på Testrup Højskoles skema for efteråret 2017, kan man også se, at det er de åndeligt dannende fag og den kreative udfoldelse der præger undervisningen.[7] Det er ganske udmærket, dog har den nutidige fokusering på det åndeligt dannende aspekt skygget for, at højskolerne i anden halvdel af det 19. århundrede havde en meget blandet fagsammensætning af både praktiske og dannende fag.

Sammenligner man Testrup højskoles skema for efteråret 2017 med timefordelingen for 140 år siden, vil man se, at der dengang var langt flere praktiske fag. På timefordelingen fra 1877 figurerer der fag som Regning, Geometrisk Tegning, Jordbeskrivelse og Naturkundskab.[8] Disse færdighedsorienterede kundskabsfag indgår på lige fod i højskolehverdagen med mere åndeligt funderede fag som Historie (verdens og nordens), Dansk sprog (læsning og skrivning), og som det hedder i en note: "Desuden læses der hver aften op af nordiske digtere, og der synges hver dag nordiske sange."[9]

Timefordelingen vidner om en god blanding af dannende og praktisk orienterede fag, og selvom man kan påstå at skrivelinjens fokus i dag er "Dansk sprog" var det de basale skrive- og læsefærdigheder man skulle tilegne sig i 1877, og ikke en dyrkning af sproget som en personlig udtryksform. Også 2017-faget "fysisk grundtræning" har en fortidig pendant i faget "legemsøvelser og våbenbrug" som blev dyrket 9 timer om ugen i 1877. Den store forskel på disse fysiske fag er imidlertid, at legemsøvelser og våbenbrug havde et klart militært aspekt, hvor det eneste militære over "fysisk grundtræning" må siges at være underviserens støvler.[10]

> **"Den store forskel på disse fysiske fag er imidlertid, at legemsøvelser og våbenbrug havde et klart militært aspekt, hvor det eneste militære over "fysisk grundtræning" må siges at være underviserens støvler.**

Timefordelingen på Testrup Højskole kender vi fra de skemaer "Ansøgere om Understøttelse af det til Folkehøjskoler bevilgede Tilskud af Statskassen," som de forskellige højskoleforstandere rundt om i landet har skullet udfylde, og indsende til "Kulturministeriet," for at modtage statsstøtte.[11] I skemaerne skulle forstanderne også angive hvem der er ansat på skolen, hvilke elever som skolen optager, og hvor mange elever der har været på henholdsvis sommer- og vinterskolen.

På skemaerne er der også en rubrik der efterspørger "Angivelse af Planen og Formen for Undervisningen." Her har Nørregaard for Testrups vedkommende noteret at "[...] planen for undervisningen er, under udviklingen af de forskellige evner, at åbne øjet for gangen i og styrelsen af menneskelivet gennem tiderne, og særligt i Norden."[12] Denne plan indeholder både en praktiskorienteret "udvikling af evner," samtidig med at formålet er at "åbne øjet for menneskelivet gennem tiderne," hvilket må siges at være et udsagn, der har en udpræget åndeligt

Længere nede i samme rubrik har Nørregaard noteret, at "[...] formen for undervisningen er den mundtlige fortælling, med benyttelse af kort, billeder osv., med oplæsning og henvisning til fri læring." Denne frie læring og brugen af mundtlige fortællinger bliver stadig praktiseret i dag og er det punkt hvor højskolen adskiller sig markant for den "traditionelle" uddannelsesverden. Også i spørgsmålet om eksamen eller overhøringen adskiller højskolerne sig fra universiteterne ved, både dengang og nu, fuldstændigt at afvise brugen af eksamener. For Ernst Trier der var forstander på Vallekilde Højskole, er det en umulighed at forene højskole med eksamener:

"Derfor kan der ikke være tale om højskoler, hvor man vil, at alle lærlingerne skulle tvinges til at tilegne sig det samme, hvor et dagligt, mere eller mindre pinligt, forhør (examination) skal til, for at man kan forvisse sig om, at det nu virkelig sker."

Det var helt essentielt for både Askov, Vallekilde og Testrup Højskole, at sætte undervisningen fri, og ikke stille krav om hvad eleverne nødvendigvis skulle have ud af de enkelte fag.

Selvom højskolebevægelsen er fulgt med tiden, hvilket har betydet at de praktiske fag på skemaet er blevet byttet ud til fordel for mere selvudviklende og kreative fag, så er formen og tilgangen til undervisningen stort set forblevet uændret her 140 år senere, hvor eksamener og pensum stadig forekommer uforeneligt med højskoletanken. Og selvom det for 140 år siden var opsigtsvækkende at undervise bønderkarle og -piger i noget så højtravende som nordens historie og dansk litteratur, så er det den frie læring der, fremfor den åndelige dannelse, fremstår som det mest solide fundament i højskoletankegangen, og er højskolebevægelsens vigtigste arv.

[1] Skovmand, Roar, Folkehøjskolen i Danmark 1841-1892, Det danske forlag, 1944, s. 13, 110 & 150. Her refererer Skovmand til Grundtvigs højskoletanker om skolen i Soer (Sorø).
[2] Ibid. s. 95.
[3] Ibid. s. 150.
[4] Ibid. s. 56-57.
[5] Ibid. s. 191.
[6] Blandt andet Korsgaard, Ove, Kampen om lyset - dansk voksenoplysning gennem 500 år, Gyldendal, 1997. Nissen, Gun hild, Udfordringer til højskolen - danske folkehøjskoler 1844 til 1994. Foreningen for Folkehøjskolernes Forlag, 1994. Skovmand, Roar, Folkehøjskolen i Danmark 1841-1892, Det danske forlag, 1944.
[7] Testrup Højskoles hjemmeside; Skema på Testrup Højskole, senest tilgået d. 21/11-17 via: http://testrup.dk/lange-kurser/ugeskema/
[8] Rigsarkivet, Andragender om tilskud til folkehøjskoler og landbrugsskoler. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæse net, 2. kontor (1867-1915) "Schema, der bliver at udfylde af Ansøgere om Understøttelse af det til Folkehøjskoler bevilgede Tilskud af Statskassen" - Testrup Højskole 1877. Alle citater er gengivet som de fremstår indeholdende eventuelle nutidig grammatiske, tegnsætnings- og stavefejl.
[9] Ibid.
[10] Ibid.
[11] Ibid.
[12] Ibid.

PEANUT

FRA DIGTSAMLINGEN 'ET HUS AF KROP'

Længden af lykken kan være lille
En god idé
Et strækmærkenet
En top på maven
Noget der tynger og bobler så let

Tænk på alt det grimme vi fik set
Tænk at finde ro i en kliché

Undervandsdrømme
En modvægt til vores neuroser
Vores vej i verden
Fra lyrik til prosa

Glem alt det grimme vi fik sagt
Tænk på alt det vi ikke har ødelagt

For indeni dig er der noget der gror
Vi ved ikke hvem det er
Men det bliver stort
Indeni dig er der noget der ikke visner
Noget at håbe på
Og nu er selv de største ord
For små

Vi synger os syge og raske
Ved at vi er håbløst banale
Er så kærligt trætte
Så vi glemmer at være normale

Selv på asfalt kan ukrudtet gro
Selv i en æske kan storheden bo

Så leger vi voksne
Gemmer rynkerne for en stund
For når en lille hånd holder med dig
Bliver vi guder et lille sekund

KATINKA BJERREGAARD
Sangskriver og forsanger i bandet Katinka, elev på Testrup Højskole i F11

TEATER

FILOSOFI

KUNST

MUSIK

SKRIV

LINJEFAGSLÆRERNE ANBEFALER

Hvad er det bedste, smukkeste og vigtigste, man kan kaste sig over inden for musik, teater, litteratur, kunst og filosofi? Vi har bedt lærerne på højskolens 5 linjefag om at komme med de bedste af årets anbefalinger inden for deres felt.

TEATER ANBEFALER

/ **GITTE KROGSBÆK & HELLE SIKJÆR**
Undervisere på Teaterlinjen

Keith Johnstone: Improvisation and theater, 1979.
Oversat til dansk i 1987 på Hans Reitzels Forlag.

Min første og største anbefaling sender jeg til alle - også de, der ikke interesserer sig for teaterfaget i praksis. Keith Johnstone underviste i 70'erne og 80'erne på de danske teaterskoler og har været af uvurderlig betydning for min generation af skuespillere og instruktører. For mig har bogen dannet den væsentligste baggrund for min teaterpraksis og for min undervisning til daglig på Testrup Højskole. Han stiller spørgsmålstegn ved alle vedtagne ideer om undervisning og teater og insisterer på at sidestille amatøren med den professionelle scenekunstner. Vi har alle en fantasi, og kreativitet er noget, som kan og bør fremelskes i den enkelte, utvungent og legende! Der er meget "Åh abe" i ham. Læs den nu!

/ GITTE KROGSBÆK

Ludvig Holbergs Maskarade opsat af Herbert Fritsch
Det Kongelige Teater

Gå ind og se opsætningen af Ludvig Holbergs komedie Maskerade på Det Kongelige Teater, der er instrueret af den tyske prisvindende skuespiller, scenograf og instruktør Herbert Fritsch. Han har tidligere været en del af det desværre nu hedengangne ensemble på Volksbühne i Berlin under Frank Castorfs ledelse. Hans forestillinger er altid utrolig ekvilibristiske på forskellige måder og vildt morsomme i deres absurditet. Han er sin egen scenograf, og ligeså ofte er Victoria Behr hans kostumedesigner. Han arbejder på de store teatre i Tyskland, men også i Schweiz, Østrig, Rusland, Norge og nu Danmark på Det Kongelige Teater. Herbert Fritsch har modtaget mange teaterpriser, senest i forbindelse med Berliner Theatertreffen 2017 den prestigefyldte Theaterpreis Berlin, som tidligere bl.a. er gået til George Tabori, Botho Strauss, Heiner Müller og Elfriede Jelinek. Han er kæmpestor!

/ GITTE KROGSBÆK

Christian Lollike, dansk dramatiker og instruktør
Leder af teatret Sort/Hvid, København

Lollike tør hvor andre tier. Han vil teatret som andet og mere end feel-good-underholdning med showeffekt. Han tager teatret alvorligt som kunstart og insisterer på det som interessant, udfordrende, overraskende og debatskabende og tager fat i kontroversielle og politiske emner. Han skriver genkendeligheden frem i sit persongalleri og navigerer som instruktør stilsikkert i teaterhistorien og gør brug af mangfoldige iscenesættelsesgreb som verfremdung og stilisering. Seneste forestillinger, der har gjort stort indtryk på mig: Manifest 2083 – om Anders Behring Breiviks manifest, person, ideologi og grusomme handlinger i Oslo og på Utøya (2012). Familien der kunne tale om alt – skarp farce om en stor og overfladisk familie med smuldrende fundament (2016). Erasmus Montanus – subtil og relevant gentænkning og iscenesættelse af Ludvig Holbergs tragikomedie om identitetsspaltning fra 1723 (2017)

/ HELLE SIKJÆR

Bådteatret
Nyhavn, København

Jeg er specielt begejstret for teatrets egenproduktioner af animationsteater for voksne. Der er en sanselighed og poetik i det døde materiale, der bliver levendegjort, som er helt unik. Et eget univers, hvor der er ganske kort mellem liv og død, og hvor det menneskelige, bliver endnu mere menneskeligt, når det beskrives via animation. Dukkerne fremstilles og animeres desuden oftest af Rolf Søborg Hansen – én af Danmarks absolut dygtigste dukkemagere og animatorer. Forestillinger, der har gjort indtryk på mig: På Bunden – om alkoholikeren Bernie, hvis store kærlighed fravælger ham til fordel for en voldsom sømand, om alkoholisme og konsekvenserne deraf (2008). Grundtvig – en smuk forestilling om Grundtvig, hans tekster og ikke mindst om hans kvinder. (2010) King Lear – Shakespeares drama med groteske dukkeskikkelser (2010). Jernring - musikalsk billeddigt over krigens rædsler (2015).

/ HELLE SIKJÆR

FILOSOFI ANBEFALER

/ **FRANK BECK LASSEN. TONE FRANK DANDANELL, MORTEN GRIMSTRUP, SØREN ROSENDAL RASMUS UGILD**
Undervisere på Teaterlinjen

Rune Lykkeberg: Kampen om sandhederne
2008

Alle der føler sig som en opkomling læs med her! En filosofisk danmarkshistorie om eliters storhed og fald og hvor svært det er ikke at se ned på andre mennesker.

/ FRANK BECK LASSEN

Nina Power: Den endimensionelle kvinde
2009

Fordi Power i bogen giver en skarp og letforståelig filosofisk kritik af den moderne (post)feminisme.

/ TONE FRANK DANDANELL

Judith Butler: Krigens rammer - hvornår er livet sorgbart?
2009

En oversættelse af Judith Butler til dansk, der faktisk fungerer! Fem essays der udfordrer, hvordan vi sanser og fortolker krige efter den 11. september.

/ MORTEN GRIMSTRUP

Hannah Arendt: Vi flygtninge
1943

Hannah Arendts tekst fra 1943 rummer en hjerteskærende nøgtern refleksion over livet som flygtning. Den beskriver hvor meget vi afhænger af vores sociale omgivelser for at kunne være den vi er, og om at miste alt på nær sit eget nøgne selv, og om forsøget på assimilation og integration. Læs den fordi den er mere relevant nu end nogensinde før.

/ SØREN ROSENDAL

Slavoj Zizek: Ideologiens sublime objekt
1988

Fordi det stadig er Zizeks bedste og mest gennemarbejdede bog. Fordi den er intellektuelt udfordrende og samtidig hylende morsom. Fordi den er begyndelsen til at den slovenske skole blev kendt verden over.

/ RASMUS UGILD

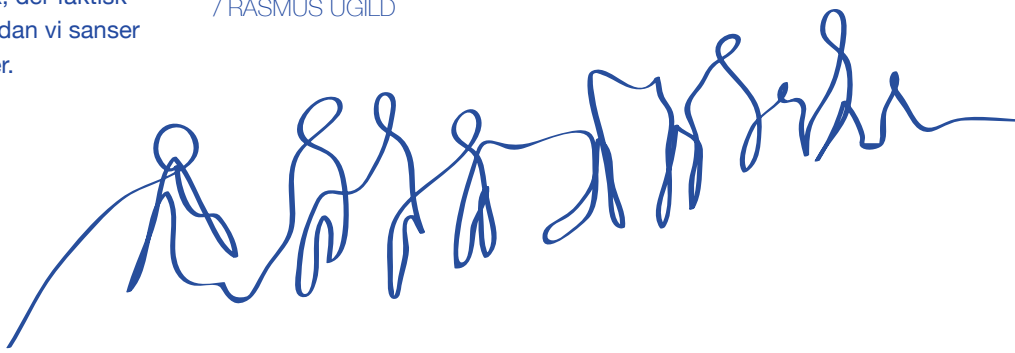

KUNST ANBEFALER

/ **STEEN LARSEN & LARS KOUE MOGENSEN**
Undervisere på Kunstlinjen

Bacon, Freud, and the London Painters
Udstilling, ARoS AarhuS, 14. oktober 2017 – 4. februar 2018

Med udstillingen Bacon, Freud, and the London Painters indleder ARoS et samarbejde med Tate, London, som stiller en række kunstneriske mesterværker til ARoS' rådighed. Udstillingen tager afsæt i årtierne efter 2. verdenskrig, hvor den engelske kunstscene domineredes af malere, som fandt deres inspiration i menneskekroppen – herunder blandt andre de legendariske kunstnere Francis Bacon og Lucian Freud. Tilsammen hører disse britiske efterkrigstidskunstnere under betegnelsen "The School of London". Disse kunstnere var en af grundene til, at jeg i sin tid uddannede mig på Dartington college of Arts i sydengland, hvor nogle af mine lærere var elever af mestrene fra the school of London painters.

/ STEEN LARSEN

Jacob A. Riis: How the Other Half Lives
Studies among the Tenements of New York, 1890

How The Other Half Lives er skrevet og fotograferet af en dansk emigrant Jacob A. Riis, som med bogen blev den mest betydningsfulde fotojournalist til dato. Bogen er den første undersøgende reportage, som bruger fotografier til at dokumentere arbejder- og underklassens liv i New York. I dag er det vigtigere end nogensinde at kigge efter den anden halvdel og hvordan de lever. Den halvdel som vi så nemt overser, fordi vi lever i et mere og mere segregeret samfund, hvor flere påstår at der ikke findes sociale klasser baseret på uddannelse og indkomst, men at vi er én stor middelklasse. I USA (og Østrig, Holland, Frankrig, Ungarn, Polen og England) er man blevet dybt chokeret over hvordan under- og arbejderklassen har stemt. De er blevet kaldt dumme, men hvis de er dumme, så kan det i høj grad undre, at alle de kloge ikke har formået at forklare, snyde eller nudge de dumme til at stemme som de kloge siger. Måske er de kloge ikke så kloge, når de ikke ved hvordan den anden halvdel lever.

/ LARS KOUE MOGENSEN

MUSIK ANBEFALER

/ **ANNE-GRETHE SEVERINSEN, THORBJØRN KROGSHEDE & THOMAS ZEUTHEN**
Undervisere på Musiklinjen

Kate Bush: Director's Cut
2011

Kate Bush - måske mest kendt for nummeret Wuthering Hights (fra 1978), som featurer hendes meget lyse og pigede vokal, samt den mere elektroniske LP The Hounds of Love (1985) - udgav i 2011 Director's cut, som reelt set er genindspilninger af gamle numre. Den virker dog helt frisk og ny, og der er en særlig meditativ og æterisk stemning over den. Der er gjort noget ud af, at indspilningerne til udgivelsen er analoge, hvilket havde til formål at tilføre en særlig varme til musikken. Det synes jeg godt man kan høre. Det springer også i ørerne, at den 53 årige Bush har fået en anden modenhed og ro i stemmen, samt et mod til at hvile i fraserne. Der er en imponerende intensitet i den stemme.

/ ANNE-GRETHE SEVERINSEN

Jimmy Smith, Wes Montgomery: The Dynamic Duo
1966

Ved første ørekast vil nogen måske tænke just-another-cheasy-old-jazz-record. Men lyt så lige efter igen. Jimmy Smith er svaret på, hvorfor Hammondorgel er så utrolig fedt. Orglet leger, kæler, river og bider. Det rummer hele spektret af udtryk fra blød fløjl til beskidt asfalt. Og så er Smith både bluesy, funky og rasende hurtig. Og når Wes Montgomery træder ind på scenen, kan man læne sig tilbage og nyde den helt gamle lyd på den halvakustiske guitar, når han laver sine oktavsoloer. Flødebolle på den gode måde.

/ ANNE-GRETHE SEVERINSEN

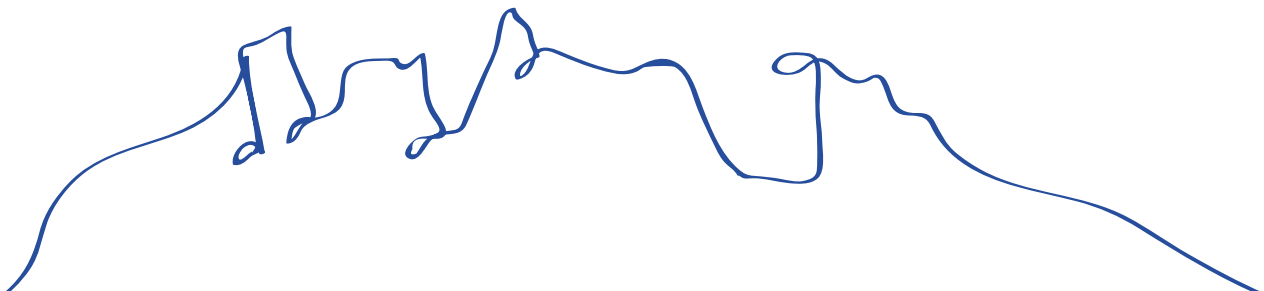

Aphex Twin: Drukqs
2001

Richard D. James (Aphex Twin) udgav i 2001 dobbeltalbummet Drukqs, der må betegnes som en milepæl i den elektroniske musiks historie. Hans programmeringsstil er meget nuanceret og sofistikeret. Han looper sjældent i blinde, men gennemprogrammerer sine tracks med kæmpe musikalitet. Det er en fest. Indimellem de heftige upbeat tracks drysser han små klaverstykker, som han har komponeret på sit gamle opretstående klaver. Det selvsamme klaver har han også præpareret, samplet og inkorporeret i decideret genial elektronisk musik. Hør det!

/ THORBJØRN KROGSHEDE

Nick Cave: Push the Sky Away
2013

Først og fremmest mega følte sange. Derudover bevæger Nick Cave sig i en musikalsk verden, som ingen andre bevæger sig i. Det er tydeligt, at the Bad Seeds har opdaget det potentielle i at arbejde med parallelle grooves i sangene. Hør fx 'We Real Cool'. Der er både et killer groove og et spiritual groove på spil. Der er tale om et ret brutalt og beskidt basgroove med løst messende vokal svævende på toppen akkompagneret af violiner. Så smukt. Nick Cave befinder sig også i den kategori af sangere, som synger ret dårligt, men samtidig synger helt vildt godt. Han er virkelig ikke særlig dygtig, men måske alligevel den bedste af alle.

/ THORBJØRN KROGSHEDE

Arvo Pärt: Silentium
1977

Jeg har kæmpet med den klassiske musik hele mit liv, og når jeg hører dette stykke musik ved jeg hvorfor. Der findes ikke nogen bedre måde at blive stemt på end i en resonans med Silentiums kosmiske ro. Man kan mærke den underliggende intelligens i strukturеringen af noget, der på en gang er objektivt og ekstremt emotionelt fortættet. Det objektive består i den tonale arkitektur som Arvo Pärt formår at opbygge gennem dodekafoniens disciplin og det emotionelle må nødvendigvis være oplevet, altså subjektivt. Ellers er det uforståeligt, hvordan det er muligt at skabe så intens en stemning. Hvis man er i tvivl om, hvordan himlen lyder på jorden, så behøver man ikke lede længere.

/ THORBJØRN KROGSHEDE

Donald Fagen: The Nightfly
(1982)

The Nightfly er Donald Fagens første soloalbum, og efter min mening en moderne klassiker. Både musik og tekst er en autobiografi fra opvæksten i efter- og koldkrigstiden i 50'ernes USA. Albummet, der er et af de første album, der er indspillet 100% digitalt, var et teknisk monster at få færdigt – det tog otte måneder at indspille (ti dage at mikse!), og har ikke mindre end 31 musikere involveret. Fx Brecker Brother på blæs, og Toto-trommeslageren Jeff Porcaro, der på introsangen I.G.Y. (udelukkende!) spiller tom-tom fills. På Ruby Baby ønskede den perfektionistiske Fagen en helt bestemt feeling i klaverspillet, der blev opnået ved at to forskellige pianister spillede samtidig på samme klaver. Husk også at tjekke det cool cover, der sætter 50'er stemningen.

/ THOMAS ZEUTHEN

SKRIV ANBEFALER

/ **CHRISTIAN DORPH, MADS ESLUND, PERNILLE ABD-EL DAYEM & INGRID NYMO**
Undervisere på Teaterlinjen

Carson McCullers: The Member of the Wedding, 1946
Den danske oversættelse Bryllupsgæsten, udgivet første gang i 1948

Den 12-årige pige, Frankie, bor i Sydstaterne med sin distræte og fraværende far, der er smykkehandler. Handlingen foregår over nogle få dage i sensommeren 1944, hvor familien skal til Frankies storebrors bryllup; en begivenhed Frankie øjner om som en mulig vej ud af et liv, hun føler er gået i stå. Hendes tidligere veninder har dannet nye utilgængelige grupper, og hun må få tiden i de varme "hundedage" til at gå med barnepigen og sin 6-årige fætter. Med sin hastigt voksende krop føler hun sig som en fremmed i verden, og hun gynger i disse dage rundt i alle psykologiens ekstremer, fyldt med uro, angst, længsler, barnlige fantasier, monstrøsitet og aggression. 2. verdenskrig, der buldrer i baggrunden, bliver en fjern og uforståelig abstraktion. Frankies indre, der i sin overspændthed minder om Dostojevskijs Kældermennesket, foldes rørende, præcist og humoristisk ud.

/ INGRID NYMO

Nils Chr. Moe-Repstad: Wunderkammer, 2016
(27 kataloger), 2016 På det norske Flamme Forlag

740 digte, alle på tre linjer. Bogen er på den måde konceptuel. Den er også dybt personlig, men overskrider det personlige på den måde, at jeget hele tiden er i forbindelse med, skriver i forlængelse eller konsekvens af størrelser, som er overindividuelle: litteraturen, evolutionen, arkæologien, historien, geografien, biologien, kemien etc. Disse dimensioner er nærværende i det personligt erfarede. Det samtidige og lokalt forankrede er i selvfølgelig dialog og forholder sig lærd og temperamentsfuldt og kantet og overraskende til bagvedliggende globale, historiske og parallelle registre. Det er noget af det, der imponerer mig mest, denne utrolige rummelighed, denne hurtige bevægelighed mellem dimensionerne. At verden på en gang er så lille, men også gigantisk og sammensat, partikulær og svimlende forlænget ud i en masse aspekter. Disse forbindelser gør også bogen særdeles musikalsk.

/ MADS ESLUND

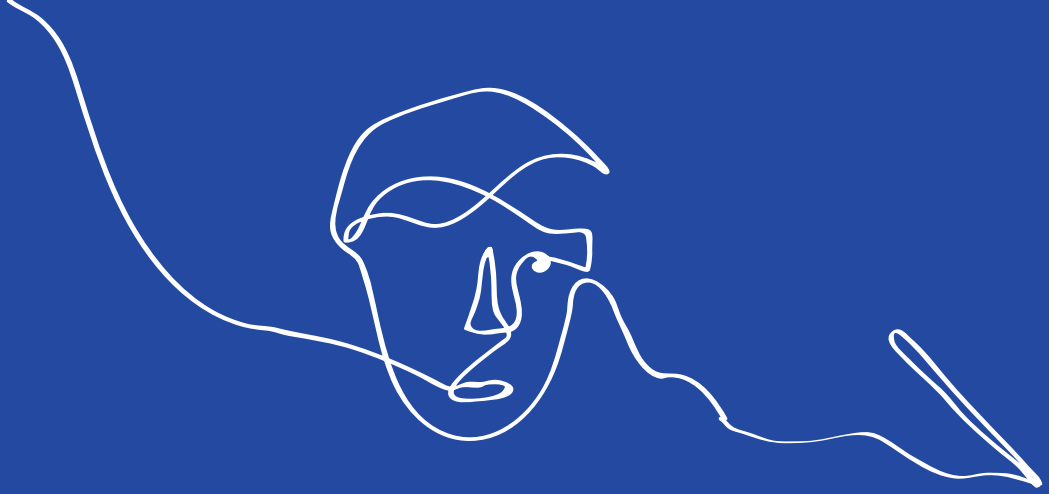

Suzanne Brøgger: Fri os fra Kærligheden, 1973

Noget af det spændende i Brøggers skrift er, at hun ikke vil bruge begrebet “menneske” som en undskyldning for én bestemt og fastlåst måde at være til på. For hvad betyder det at være “menneske”? Hvis det kun betyder ret til ligeløn, og at leve lykkeligt og risikofrit, så gider fortælleren i Suzanne Brøggers skrift det ikke. Så vil hun hellere have et strygejern i hovedet.
Brøgger blander fiktion, anekdote og essay. Bogen er genreåben, og der er også åbnet helt op for kønskategorier og tænkemåder. Feminisme handler om, at kunne vente sig alt. Også det der endnu ikke er sagt.
Bogen sætter allerede i 1973 nogle ting på plads: Mennesket er ikke i centrum for naturen, men en del af den. Kvinden er ikke selv skyld i voldtægt, bare fordi hun ikke kæmper imod. Emner der stadig er relevante og som bliver diskuteret i 2017.

/ PERNILLE ABD-EL DAYEM

August Strindberg: En dåres forsvarstale, 1887

En dåres forsvarstale, som handler om Strindbergs første, helt umulige ægteskab med Siri von Essen, er autofiktion, før der var noget, der hed autofiktion. Det en vild og hysterisk bog – og hysterisk morsom: "Dette er en forfærdelig bog,” indleder Strindberg, ”jeg indrømmer det uden forbehold og med sviende anger. Hvad der har født den? Et berettiget behov for at vaske mit lig, inden det skal stoppes ned i kisten." En dåres forsvarstale er skrevet på fransk, fordi forfatteren frygtede at blive anklaget for injurier. Først i 1970’erne blev en ucensureret udgave, det såkaldte Oslo-manuskript, tilgængeligt og oversat til bl.a. dansk. I 2015 blev værket omsider genudgivet på forlaget Rosinate.

/ CHRISTIAN DORPH

DET SKER

FORÅRSWEEKENDEN GÅR I RAV!

RAV gemmer på langt større potentialer end blot Jurassic Park!
Er det slut med at RAVe på hianden #metoo? Eller kan man stadig danse tæt til en RAVe-fest? '*Hva fanden RAVer det mig?!*' tænker du måske, men så vent til Simon RAVxø holder sin velkomsttale...
- Så er du måske knap så RAVkæftet?

Workshopansøgninger sendes til
besty@testrupelev.dk senest 11. marts

Vi ses den 20. - 22. april
Billetsalg 20. marts på testrupelev.dk!

SIMON
AXØ

SØD PIGE
E16

KØKKEN
NINA

ROCK
STEEN

KÆMPE
RØV

Nomineret til 11 gyldne Lui

★★★★★★

“Her er smukt i starten af august...”
CHRISTIAN DORPH

★★★★★★

“Sure tæer er glade for sand”
TUSMØRKE ZONEN

★★★★★★

“Workshops i verdensklasse!”
ÅRSSKRIFTET

MANUSKRIPT OG INSTRUKTION
ELEVFORENINGEN

AUGUKU '18

Billetsalg 22. maj kl. 17 på Testrupelev.dk
Få en workshop! Ansøg senest den 12. maj
Læs mere på Testrupelev.dk

DVD

KURSER 2018

KORTE KURSER

Tag og læs! Æd!	5.-11. januar
Krisetider - Et filosofisk seminar	12.-18. januar
Northlit - International litteraturfestival	20.-24. juni
Dannelsens fremtid	25.-30. juni
Musikkursus	1.-7. juli
Kunsten at more sig - På en øde ø	8.-11. juli
Dans! - Musik	15.-21 juli
Tag og skriv!	22.-28. juli

LANGE KURSER

Forårsskolen (21 uger)	21. januar - 16. juni
Efterårsskolen (1 uger)	9. august - 19 december

REFERENCER

ÅRETS GANG

I stikord

November	29.11.-16.12	Projekt
	30.11.	FT: Sangtime v. Jørgen Carlsen
December 2015	1.12.	Jørgen Carlsens 30 års jubilæum
	2.12.	Julefrokost i husene
	4.12.	Filmklub
		Klassisk aften
	9.12.	Kulturcafe
	11.12.	Filmklub
	13.12.	FT: Jørgen Carlsen om etisk råd
	15.12.	Teaterlinjens forestilling: E16
		Koncerter v. musiklinjen: Bæst, hiphop, elektronisk
	16.12.	Fernisering på kunstlinjens udstilling på Århus Rådhus
		Teater: E16
		Skrivelinjens reception og performance i anledning af deres antologi
	17.12.	Linjefagsafslutninger
	18.12.	Filosofilinjens reception
		Koncert v. Koret
	19.12.	Udflugt til Himmelbjerget
		Sangtime v. Jørgen Carlsen
	20.12	Afslutningsfest
	21.12.	Afrejse
Januar 2016	JANUARKURSER	
	26.1.	**Ankomst f17**
Februar	1.2.	FT: Da Grundtvig blev Grundtvig, vol I v. Jørgen Carlsen
	2.2.	FT: Da Grundtvig blev Grundtvig, vol II v. Jørgen Carlsen
	3.2.	FT: Optakt til dans v. Gitte Schriver
	4.2.	Fest i spisesalen
	6.2.	FT: Sangtime v. Thomas Zeuthen
	8.2.	Claus von Barnekow 'Et varselsskud for menneskerettighederne'
	9.2.	FT: Om nysgerrighed v. Simon Axø
	10.2.	minikoncert v. musiklinjen
	12.2.	Koncert v. RaketSeptet
	13.2.	FT: Maja Hald om podcasts
	15.2.	FT: forfatteraften, oplæsning v. Christian Dorph, Lea Løppenthin, Peter Laugesen, Mads Eslund
	16.2.	FT; sangtime v. Anne-Grethe Severinsen
	17.2.	FT: sportsudvalget
		Kulturcafe
	19.2.	Film: 'Trainspotting'
	22.2.	FT: kurator Lise Pennington om Willumsen udst på Aros
	23.2.	FT: Peter Vingum om økologi og bæredygtighed
	24.2.	Fernisering af kunstlinjens portrætter
	26.2.	Fastelavnsfest med tøndeslagning
		Oscar nat v. filmudvalget
	27.2.	FT: Lars Mogensen om Uzbekistan
Marts	1.3.	FT: Jacob MChangama om ytringsfrihed
	2.3.	FT: Studievalg Øst – studievejledning
	3.3.	FT: Luis Paredes om sin fotokunst
	5.3.	Minikoncert med Vocalline
	6.3.	FT: v. fællestimeudvalget 'Fremtidsdrømme'
	8.3.	FT: Politisk debatarrangement
	9.3.	FT: Aske Kreilgaard 'Fortællinger fra en flygtningelejr'
	10.3.	FT: Jørgen Carlsen om Poul Henningsen
	11.3.	Filmudvalg: Rocky Horror Picture Show
	12.3.	Auktion til fordel for Project Sanitary Towels i Kenya
	13.-17.3.	Linjefagsuge
	16.3.	FT: Martin Bigum
	18.3.	Koncert med Aarhus Jazz Orchestra
	19.3.	Samtalesalon v. Aarhus Folkeuniversitet med Bertel Nygaard og Jesper Troels
		Jensen: 'Nye teser for fremtiden' v. Århus folkeuniversitet
	20.3.	FT: v. Morten Grimstrup
	22.3.	Koncert med de Waal og Nulle kvartet
	23.3.	FT: Studietursforberedelse
	24.3.	FT v. Karen Rais Nordentoft, kortfilm
		Kulturcafe
	25.3.	Filmudvalg: The Big Lebowsky
	27.3.	FT: Niels Pugholm om sin videokunst
	28.3.	Husgruppeaften
	29.3.	Koncert ved konservatoriestuderende
	30.3.	FT: Mette Rishøj om sin malerkunst
	31.3.	FT: koncert v. musiklinjen
April	31.3.-2.4.	Forårsweekend
	3.4.	FT: Eske Touborg om graffiti
	4.4.	Udflugt til Friland
	5.4.	Koncert: Solborg/Banke
	6.4.	Skattejagt
	7.4.	FT: Rub og Stub om madspild mm
	10.4.	Film: Deja Vu (Jon Bang Carlsen)
	11.4.	Koncert med Lea Qvortrup
	12.4.	FT: Foredrag med Jon Bang Carlsen
	13.-17.4.	Påskeferie
	19.4.	FT: Jørgen Carlsen om Luther og reformationen
	20.4.	FT: kulturminister Mette Bock om kulturpolitikken
	21.-27.4.	Studietur til Berlin
Maj	3.5.	FT: prof Dan Ringgaard om dansk samtidslitteratur
	4.5.	FT: skattejagt om besættelsen
	5.5.	FT: v. sportsudvalget
	7.5.	Filmklub: Clueless og The Raid Redemption

	8.5.	FT: Jørgen Carlsen om forfatteren Milan Kundera
	11.5.	FT: Olav Hesseldahl
		Kulturcafe
	15.5.	FT: Fortællinger v. Elin Vestergaard
	17.5.	FT: Nis Bank Mikkelsen læser Peer Gynt
	18.5.	FT: Gabriele Grones om sin billedkunst
	19.5.	FT: besøg fra Project Sanitary Towels
	20.5.	Festival
	21.5	Film: Mulholland Drive og Fire Walk with me
	23.5.	FT: Kristian Leth i teologisk samtale med Hanne Marie Houkjær
	25.5.	Forældre-vennedag
	27.5.	Bryllupsfest
	29.-30.5.	Friluftsture
Juni	31.5.-16.6.	Faglig projektperiode
	1.6.	Sangtime v. Jørgen Carlsen
	7.6.	Paneldebat om aktiv dødshjælp
	8.6.	Teaterforestillingen Røde Orm på Moesgaard
	10.6.	Kulturcafe
	14.6.	Forestilling v. teaterlinjen 'Udkant'
	15.6.	Koncerter v. musiklinjen: Testrup on tour|, komposition, Radiohead
	16.6.	Kunstlinjens udstilling 'Vores Sted'
		Filosoffernes reception, bogudgivelse
		Skrivelinjens reception
	17.6.	Linjefagsafslutning
	18.6.	Koncert Jazz Lounge|
	19.6.	Udflugt
	20.6.	Festmiddag og fest
	21.6.	Afrejse
	SOMMERKURSER	
August	10.8.	**Ankomst E17**
	12.8.	Testrup Tabernakel
	15.8.	FT: Optakt til dans
	16.8.	FT: Trine Rytter Andersen om Marina Abramovic
	19.8.	Fest i spisesalen
	21.8.	Sangtime v. Christian Dorph og Thorbjørn Krogshede
	23.8.	FT: Poul Duedahl 'Universaltid'
	24.8.	FT: Lars Mogensen om Uzbekistan
	29.8.	FT: Johanna Geiger 'Get in the groove'
	30.8.	FT: Caspar Eric om forestillingen #Amlet
	31.8.	FT: indiske danserinder
September	1.9.	Visninger v. Århus Festuge
	4.9.	FT: Simon Axø om fænomenet nysgerrighed
	5.-6.9.	Friluftsture
	7.9.	FT: Dipesh Khadi om Nepal School Project
	8.9.	Kulturcafe
	10.9.	Taxi Driver
	11.-15.9.	Linjefagsuge
	14.9.	2. Optag – nye elever ankommer
	16.9.	Politisk seminar
	18.9.	FT: Trivselsudvalget
	19.9.	FT: Stine Bosse 'Hvad nu Europa?'
	21.9.	FT: Malthe Bang 'Politik og aktivisme'
	22.9.	Reception for skrivelinjens B16 bøger
	25.9.	FT: Ingrid Nymo 'Etisk subjektivering'
	26.9.	FT: Johannes Sivertsen
	27.9.	FT: fotografen Trine Søndergaard om sin kunst
	28.9.	FT: Elin Vestergaard 'Dream, discover, ride'
Oktober	29.9.-1.10	Efterårsweekend
	2.10.	FT: Carsten Theede 'Blaffernationen'
	3.10.	Husgruppedag
	4.10.	FT: Christian Christiansen 'Global Ulighed'
	5.10.	'Små mirakler' v. teaterlinjen
	7.10.	Kulturcafe
	9.10.	FT: Tone Frank Dandanell '12 talspiger'
	10.10.	FT: Berlin warm-up
	11.10.	Koncert med Boujeloud
	12.10	FT: Berlin warm-up
	13.-19.10.	Studietur til Berlin
	23.10.	FT: Trivselsudvalget
	25.10.	Forfatteraften
	26.10.	FT: Steen Larsen 'Nordic Noir Art'
	30.10.	FT: Rub og Stub, madspildstema
November	1.11.	Koncert med Sherzandum
	2.11.	FT: Laura Ringo
	3.-5.11.	Flygtningeweekend
	6.11.	FT: Center for vild analyse
	7.11.	FT: Luis Paredes om sin fotokunst
	8.11.	Koncert med Hudna
	10.11.	Kulturcafe
	14.11.	Temaeftermiddag om klima og bæredygtighed
	15.11.	Sangaften v. Simon Axø
	16.11.	FT: Susanne Branner om LGBT Danmark
	20.11.	FT: Johannes Eske Andersen om Dostojevski
	22.11.	FT: Signe Wenneberg om miljø
	23.11.	FT v. trivselsudvalget
	24.11.	Åbent hus
	25.11.	Forældre-vennedag

BESTYRELSER

ÅRSSKRIFTSREDAKTIONEN

Grafiker	Alexandra Wedderkopp F11	40 55 45 65	a.w.emelianov@gmail.com
Illustrator	Anna Wittenkamp Rich E15	60 20 92 86	anna-rich@hotmail.com
Grafiker	Emilie Beck F11	20 95 22 70	ebeckvestergaard@gmail.com
Grafiker	Ida Marie Auken Beck F11	61 65 98 65	idamarieauken@gmail.com
Grafiker	Nikolaj Stilling E15	26 84 67 90	klex@icloud.com
Korrektør	Sally Jo Ringhof F11	27 64 02 22	sallyjoringhof91@gmail.com
Korrektør	Silke Fensman F11	30 11 98 61	silkefensman@gmail.com

SKOLEKREDSEN

Formand	Margrethe Bogner	20 20 20 71	margrethe@bogner.dk
	Keld Schmidt-Møller	20 21 33 55	ksm@profibermail.dk
	Kåre Christiansen	21 77 64 04	kch@post6.tele.dk
	Agnete Salomonsen	25 46 85 48	netes@stofanet.dk
	Margrethe Poulsen	26 23 32 49	emp@dlgtele.dk
Suppl.	Kaj Lolholm	20 34 86 46	kaj@lolholm.net
Suppl.	Jørgen Brandt Andersen	40 59 99 73	jorgen.brandt@hotmail.com

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

Formand	Andreas Sikjær Sørensen F10	20 99 65 62	asikjaer88@gmail.com
N. Formand	Emilie Bernt Haag F11	30 26 02 89	emiliebernt@hotmail.com
Kasser	Troels Kortegaard Ullerup F11	42 28 50 42	troels.ku@gmail.com
Sekretær	Henrik Bayer Elming F14	21 72 88 03	elminghenrik@gmail.com
	Mathias Estrup Fallesen F12	40 88 52 53	mathiasfallesen@gmail.com
	Ida Selvejer Faaborg F13	22 54 32 22	idafaaborg@gmail.com
	Thomas Kaufmanas F16	40 18 34 24	thomas@kaufmanas.dk
	Eske Touborg Matthiesen	23 95 58 85	esketm@gmail.com
Lærerrepr.	Simon Axø	22 69 12 11	simonaxo@hotmail.com
Lærerrepr.	Morten Grimstrup	26 79 45 15	mortengrimstrup@gmail.com

SKOLENS BESTYRELSE

Formand	Nanna Rørdam Knudsen E96	22 42 12 59	nanna.knudsen@gmail.com
	Lea Meyer Korsgaard F00	23 32 39 35	lea@zetland.dk
	Magrethe Bogner	20 20 20 71	margrethe@bogner.dk
	Eske Rauer Frank F96	26 28 45 90	erf@outlook.dk
	Keld Schmidt-Møller	20 21 33 55	ksm@profibermail.dk
	Kåre Christiansen	21 77 64 04	kch@post6.tele.dk
	Henning Kærsgaard	42 13 46 00	henning.kaersgaard@aarhusteater.dk

ELEVER FORÅRET 2017

Alberte Borsholt	60 54 84 80	alberte.borsholt@gmail.com
Alberthe Held-Stjerne	61 90 76 94	albertheheldstjerne@hotmail.com
Alma Skjold Knudsen	21 38 90 41	almaskjoldknudsen@gmail.com
Alma Sofie Torp Øckenholt	26 54 13 56	almatorp@gmail.com
Anders Weile Larsen	23 66 97 08	aweile@icloud.com
Anna (My) Myrup	30 11 01 22	annamyrup2201@gmail.com
Anna Espasandin	61 31 20 14	annaespasandin98@gmail.com
Anna Freja Hansen	27 28 95 03	anna.freja.hansen@gmail.com
Anna Sørup Bavnhøj	61 78 52 25	anna.soerup@gmail.com
Annika Lilja Højgaard Povlsen	23 96 95 10	annikapovlsen@gmail.com
Asbjørn Kragh	28 71 00 83	thelandcrab@gmail.com
Astrid Lund Heinsen	21 74 66 40	astrid@heinsen.dk
Astrid Lærkesen Dahl	20 35 93 85	astrid-dahl@hotmail.com
Astrid Nellemann Lade	31 33 85 75	astrid.lade@gmail.com
Astrid Thaarup Matthesen	20 96 82 14	thaarup.asse@gmail.com
August Valeur	30 28 99 98	augustvaleur96@gmail.com
Berte Wiggers Lyneborg	22 26 84 19	berte.w.l@gmail.com
Carla Amalie Fledelius	+1(757)617-2495	cfledelius@gmail.com
Carla Noemi Maldonado	26 21 10 32	carla_maldonado32@hotmail.com
Caroline Skjoldbirk Andersen	50 59 59 52	caro1705@hotmail.com
Cecilie Have Kudsk	40 26 69 89	cecilie_have@hotmail.com
Cecilie Sofie Eiken	31 17 51 37	cecilies.eiken@gmail.com
Celeste Faurschou	23 98 71 91	celeste.faurschou@gmail.com
Christian Haldrup	91 66 36 50	e2006@jubii.dk
Christoffer Bille	20 37 61 78	christoffer_lisberg@hotmail.dk
Cilja Sonne	61 76 31 23	ciljas@gmail.com
Clara Brun Boesen	30 29 83 65	clarabrun96@yahoo.dk
Clara Toft Rasmussen	29 93 79 83	claratoft@gmail.com
Clara Vinther Søndergaard	26 37 73 06	fald3@hotmail.com
Dagmar Elisabeth Aller Jónasdóttir	23 98 98 14	dagmar.jonasdottir@gmail.com
Doroteia (Dora) Raduiko	25 23 01548	raduyko@mail.ru
Elisabeth Julie Kier	27 30 00 20	elisabethkier@yahoo.dk
Elisia Skytte	26 83 35 45	anna.elisia@gmail.com
Emil Møller Christensen	23 66 57 39	emilmc95@gmail.com
Emma Gjørding	42 21 48 81	emmagjoerding@gmail.com
Emma Palsgård Bertelsen	28 96 24 98	emmapb@live.dk
Emma Rask	29 89 26 59	emmalundrask@gmail.com
Emma Schou	61 11 32 66	emmaschou1@gmail.com
Eva Myrtue	40 82 60 79	evamyrtue@gmail.com
Flora Veronica Willumsgaard	53 17 84 30	flora.veronica@gmail.com
Frederik Hallberg	27 51 13 15	frederik_hallberg@live.dk
Frederik Hoff Nielsen	30 69 84 44	frederikhoffnielsen@gmail.com
Frida Aagesen	20 56 01 12	fridaaagesen@yahoo.dk
Gandalf August Korsgaard	30 20 60 19	augustkorsgaard6@gmail.com
Gita Emilie Sitanala Andersen	23 40 34 58	gita.sitanala96@gmail.com
Gustav Valdemar Strange	26 79 47 07	gustavstrange@gmail.com
Heidi Stoklund	29 67 45 13	heidistoklund@gmail.com
Ida Marie Bjørnvig	24 26 60 90	idabjoernvig@gmail.com
Ida Aaes Rigét	28 71 35 84	ida-r@hotmail.com
Jakob Kjær Bødker	30 56 55 03	jakob.kb@live.dk
Jana Ufermann	+49 1705435017	jana.ufermann@yahoo.com
Jens Brøndum Petersen	29 92 03 79	jens_broendum@hotmail.com
Johan Kresten Horsmans	21 67 32 21	horsmans1004@gmail.com
Johanne Nyhuus	31 95 88 00	johanne.nyhuus@hotmail.com
Johannes Brandstrup	60 22 03 96	johannesbrandstrup@me.com
Jonas Munk	40 37 84 94	jomuk@icloud.com
Jonas Peter Munk	29 78 69 00	jonaspmunk@gmail.com
Jonas Tøibner Lindberg Hansen	31 24 31 50	jonas_tlh@hotmail.com
Josefine Kingo Dissing	53 60 44 09	ninikingo@gmail.com
Josefine Tvermoes Meineche	30 11 46 96	jmeineche@hotmail.com
Josephine Bjørling	61 18 87 44	josephinebjoerling@gmail.com
Juliane Emily Tang-Petersen	22 26 19 96	juliane@tang-petersen.dk
Juliane Greve Kipp	28 58 73 71	julianegkipp@gmail.com
Julie Fløe Aaskov	60 60 74 52	juliefloe@hotmail.com

Julie Haaning Kjærgaard	40 59 14 36	juliekjaergaard96@gmail.com
Kajsa Mia Balk-Møller	30 42 00 64	kajsambm@gmail.com
Karla Lyneborg Lassen	60 61 51 02	karla.lyneborg@gmail.com
Kathrine Rasmussen	51 51 60 23	kathrineras@live.dk
Katrine Bøndergaard Jensen	30 56 59 16	cool.katrine@hotmail.com
Kristian Pedersen	21 39 06 37	kristianpedersen95@gmail.com
Lara Rosenkrantz	+4917662495792	l.rosenkrantz@gmx.de
Laura Ditmer Bærnholdt Nielsen	60 19 33 08	lauraditmer@gmail.com
Lea Kathrine Rask	22 88 42 44	aminrask@hotmail.com
Lea Zacho Ellehauge	21 75 92 77	lezel@live.dk
Leo Silkeberg William-Olsson	76 3455845	frenchinhaley@gmail.com
Line Jacobsen	51 15 56 57	linegerhardtjacobsen@hotmail.com
Linea Gabel Henningsen	50 98 50 37	lineagh@hotmail.com
Lisa Christiane Lertoft	31 55 13 11	lisa.christiane@gmail.com
Mads Bergerling	41 83 13 02	bergerling@live.dk
Mads Bolding Rasmussen	60 47 92 70	m.bolding.rasmussen@gmail.com
Mads Emil Stadager Lassen	60 44 50 03	massihund@live.dk
Magnus Karmark Larsen	21 15 22 23	magnusklarsen@yahoo.com
Maria Harstø Runing	50 94 82 92	mariaruning@hotmail.com
Marie Balzer Brøndsted	30 63 51 36	marie-bb@hotmail.dk
Marie Cecilia Rosted Lochmann	41 24 53 29	marie.marie@live.dk
Marie Wittorff Rusbjerg	60 14 50 83	marierusbjergxd@hotmail.com
Martin Claus Rheder	30 42 56 12	martin.rheder@outlook.com
Mathias Egsgaard	28 43 08 28	m.egsgaard@hotmail.com
Mathias Tos Lindgaard	61 68 12 16	mathias-8765@hotmail.com
Mathilde Hasselby-Andersen	28 10 80 42	mathilde.hasselby@hotmail.com
Mathilde Nuka Rasmussen	61 28 41 26	matildenukarasmussen@gmail.com
Matilde Bødker Ritchie	42 54 10 25	matilderitchie@gmail.com
Mette Marie Aavild Juhl	60 86 14 10	mette.marie.juhl@gmail.com
Mie Fryd Nielsen	22 62 91 72	mie_fryd@hotmail.com
Mikkel Kruse Nielsen	23 45 52 05	mikkeln577@gmail.com
Mikkel Thorning Hansen	31 21 47 70	mikk19@live.dk
Nikolaj Bjerrum Kjær	20 76 50 76	nbkjaer@gmail.com
Nina Eline Petersen	51 23 62 88	ninaelinep@gmail.com
Nina Rågård	28 22 80 35	nina-raagaard@live.dk
Olivia Amanda Wadmann	23 81 79 07	olivia_wadmann@hotmail.com
Olivia My Töffner Kvist	53 37 19 29	olivia.kvist@gmail.com
Pernille Lund Nielsen	31 70 68 46	pundiels@gmail.com
Peter Gammelgaard Gade	53 58 86 55	peter-gade@hotmail.com
Rasmus Bøttzau	50 74 88 78	rbottzau@yahoo.dk
Rasmus Gråskov	21 48 28 04	rgraaskov@live.dk
Rasmus Lykke Christensen	28 40 74 55	rasmus4224@hotmail.com
Rebekka Haahr	29 43 96 31	rebekka.haahr@hotmail.dk
Rikke Valentin Jørgensen	30 13 47 18	rikke-v-j@hotmail.com
Sebastian Jakobsen	27 82 37 82	sebastian.njakobsen@hotmail.com
Signe Sofie Lægsgaard Baadsgaard	28 10 76 39	sslaegsgaard@gmail.com
Silja Katharina Arenfeldt Fuhr Christensen	61 72 20 97	silja.arenfeldt@gmail.com
Silke Salling Thygesen	20 71 58 55	silkesalling@gmail.com
Siri Janfelt-Mose	60 15 28 68	sirij-m@live.dk
Sofie Ladegård Jørgensen	27 59 30 80	chokofie@hotmail.com
Sophia Vera Frølich	28 51 50 74	sophiaverafrolich@gmail.com
Steffan Brusen Barsøe	26 27 83 87	steffanbb@hotmail.com
Stinne Wittendorf Thomsen	23 98 55 12	stinnewt@gmail.com
Sunniva Winther Skåre	40 35 00 01	sunniva.ws@hotmail.com
Tave Bjerre	61 45 88 88	tave1@outlook.com
Tea Marie Skjølstrup Jensen	30 42 34 15	teamariesj@hotmail.com
Terese Lindegaard Andreasen	22 82 77 03	tessactually@gmail.com
Thea Stig Poulsen	23 82 03 01	theaspoulsen@hotmail.com
Thomas Aaboe Fredholm	28 44 22 60	thomasaaboe@hotmail.com
Tobias Sparvath Schultz	40 91 28 76	toby.09091995@gmail.com
Ulrik Lundager Kristensen	60 43 89 99	ulrik_lundager@hotmail.com
Veronika Ahrensbøll Schultz	26 33 55 04	veronikaas@hotmail.com
Veronika Mallan	20 78 48 38	veronikamallan@gmail.com
Viktor Russel	+46 701468400	viktorrussel@me.com

ELEVER EFTERÅRET 2017

Adrian Hansenius	30 20 63 57	adrianhansenius@gmail.com
Adriann Imoel	30 42 95 44	adriannimoel@gmail.com
Alberte Rathschau Kvium	41 14 15 20	albertekvium@me.com
Aleksandra Sawera	+48 608319226	aleksandra.sawera@gmail.com
Amalie Thastum Ravn	60 72 78 06	amalie.ravn@icloud.com
Anders Corfitsen	24 93 17 39	anders.corf@gmail.com
Andrea Fernande Rendtorff	22 26 86 27	andreafernanderendtorff@gmail.com
Andreas Marquart Frellesen	29 90 09 96	andy@frellesen.dk
Anna Aznar Jensen	41 57 95 32	annaaznar@hotmail.com
Anna Bødtker	48 13 09 36	annabodtker@outlook.com
Anne Ahlmann Kristensen	21 33 02 19	anneahlmann@yahoo.dk
Anne Bay Jensen	27 58 16 30	anne.bay.jensen@gmail.com
Anne Dausell	51 50 85 70	annedausell@gmail.com
Anne Morgen Mark	51 94 98 41	314@live.dk
Asbjørn Møller Mortensen	20 42 61 05	asser.pingvin@gmail.com
Björk Mo Van Dijk Madsen	29 90 12 21	bjorkmadsen@yahoo.dk
Cathrine Honoré Pedersen	23 98 16 67	cathrine@boending.dk
Cecilie Nielsen	50 99 27 70	Cecilie.brix@gmail.com
Cecilie Schollert Mervild	22 33 36 07	ceciliesschollert@hotmail.com
Cedric Gnaur	29 10 16 90	cedricgnaur@gmail.com
Christian Moosdorf	28 34 35 17	christian1moosdorf@gmail.com
Christian Svankjær Sommerin	+47 93485988	christiansommerin@gmail.com
Christine Roj-Larsen	60 81 40 42	crojlarsen@gmail.com
Conrad Christian Helgers	21 29 27 97	conraduschristian@gmail.com
Edith Halse Steffensen	23 98 29 08	edith@halse.biz
Elfrida Trapp Hermansen	40 27 30 30	elfridatrapp@gmail.com
Emil Karstensen	60 47 91 71	goldduck@live.dk
Emilie Killerich Kristiansen	28 43 78 62	emilie_killerich@hotmail.com
Emma Kruse Villumsen	30 27 49 16	emmakv11@hotmail.com
Emma Lambaa-Bonde	30 64 66 36	bonde_emma@hotmail.com
Emma Roesgaard	22 76 64 26	emma.arent.roesgaard@hotmail.com
Fie Salhøj-Abel	51 20 27 71	fiesalhoj@gmail.com
Frederik Meldgaard Jensen	22 76 55 54	frederik.meldgaard@hotmail.dk
Frederik Nedergaard	20 34 67 75	frederik.nedergard@gmail.com
Frederik Stidsholt Jensen	29 86 19 90	freder_stidsholt@hotmail.com
Hannah Bjerre Kjærsgaard	51 19 54 19	hannahbk0203@gmail.com
Ida Andersen Højlund	25 75 74 12	ida.hojlund@gmail.com
Ida Malene Kjær Svennum	30 22 05 56	idamalene.ks@gmail.com
Ida Marie Meyer Erichsen	27 85 55 43	Idamarie_meyer@live.dk
Jacob Bjørn Hansen	29 93 14 59	jacobbjoernhansen@gmail.com
Jacob Toftdal	29 92 67 29	jacobt@live.dk
Jakob B. Komischke-Konnerup	20 33 48 08	jakob.b.k.k@hotmail.com
Jakob Sture Madsen	50 44 22 05	Jakobsturemadsen@gmail.com
Jens Malkjær Willumsen	30 64 80 83	Jens.m.willumsen@gmail.com
Jon Holm Thomsen	+33612533513	jonhthomsen@gmail.com
Jonas Cook	42 72 42 09	jonascook1@gmail.com
Jonas Hartung Tast	31 61 91 36	jonastast@live.dk
Jonathan Abrahams	93 97 57 53	almenjonathanabrahams@gmail.com
Josefine Rønnow Fuglsang Christensen	61 60 89 68	josefinerfc@hotmail.com
Julie Dam Jessen	60 64 90 88	jdamjessen@hotmail.com
Julie Guldbæk Dimke	23 96 51 50	juliedimke@gmail.com
Julie Møller Rosendahl	20 94 54 42	juliemrosen@gmail.com
Julie Simone Harpøth Daugaard	20 96 78 57	julieshdaugaard@gmail.com
Karl Nellemann Lorentzen	40 74 43 27	bovkaffe@gmail.com

Karl-Emil Hald	27 52 78 72	karlemil@me.com
Karoline Glaser Eigaard	27 82 11 21	karolineeigaard@gmail.com
Kasparas Grinevicius	+370 653 51753	kasparas.grinevicius@gmail.com
Kasper Rasmussen	42 42 34 99	kasmura@gmail.com
Kristin J. Lillekjendlie	42 55 58 56	k.lillekjendlie@gmail.com
Lasse Birk Petersen	21 22 82 11	Lassebirkp@hotmail.dk
Laura Lentz	24 42 28 96	lentz.laura@hotmail.com
Laura Wonsbek	27 85 80 92	laura.wonsbek@gmail.com
Linea Due	51 34 57 32	linea.due@hotmail.com
Linnea Støttrup Molbech	51 29 87 26	linn.s.mol@gmail.com
Lise Anna Bruun	22 34 70 90	labruun@live.dk
Lise Bennedsgaard Hagen	53 81 28 12	lisebennedsgaardhagen@gmail.com
Liv Throen Longhi	31 48 63 00	liv.longhi@gmail.com
Lucas Clorius	27 51 16 43	lucas.clorius@gmail.com
Lucas Hjorth Honoré	50 58 68 64	lucashonore1@gmail.com
Maja Halse Fugleberg	25 31 97 07	maja.hf@hotmail.com
Malthe Emil Hougaard Sabri	50 59 29 48	maltheemilhs@gmail.com
Mariann Brøgger Madsen	20 30 78 14	mariann-bm@hotmail.com
Marie Sophie Wohne		mariesophiewohne@gmail.com
Mathias Bogø	53 18 14 19	mathias@saints.dk
Mathilde Tams Jensen	24 87 31 07	tulle.tams@hotmail.com
Matilde Karoline Winther Nielsen	29 85 72 03	matildekaroline@gmail.com
Maximilian Valentin Ravn	30 33 18 98	maxravn@gmail.com
Mette Marie Fischer	42 52 87 17	mm-fp@hotmail.com
Mette Sterler Meyer	29 90 11 18	mette.sterler.meyer@gmail.com
Michala Rosendahl	28 25 39 67	michala.rosendahl@gmail.com
Milla Meena Rested Suri	60 51 35 60	camilla.suri97@gmail.com
Morten Peter Lindegaard	50 94 28 54	mplindegaard@hotmail.com
Nahtashah Qureshi	81 73 33 90	nahtashahqureshi@gmail.com
Nanna Kathrine Brejnegaard	26 15 11 39	nanna.brej@gmail.com
Nanna Malene Ruus Jensen	28 28 37 83	nannaruus@gmail.com
Nikolaj Lazic Knudsen	29 85 93 10	knudsen.nikolaj@gmail.com
Noah Paludan	20 58 10 29	noahpaludan@icloud.com
Oda Marie Nymand Nisbeth	27 21 12 66	odamarienymandnisbeth@hotmail.dk
Ole Eskild-Jensen	40 26 13 03	omap1997@live.dk
Oscar Dreyer Weede	23 92 80 78	oscardreyerweede@yahoo.dk
Oskar Vedel	30 82 88 72	oskar.vedel@gmail.com
Peter Bjerre Hansen	20 32 08 96	peterbjerrehansen@hotmail.com
Philip Hansen	27 21 27 21	philipandreashansen@gmail.com
Rebekka Nordal Thomsen	61 28 81 94	rebekkanordal@gmail.com
Rikke Stokholm Johannesen	30 63 19 97	rikke-s-johannesen@hotmail.com
Robert Frisch Jakobsen	30 54 30 29	robertfjakobsen@gmail.com
Rose Valentiner-Branth Garly	21 12 00 93	roseviolin.98@gmail.com
Saga Olafsdottir	+354 6612709	sagaolafs@gmail.com
Sarah Munksø Lauridsen	40 24 87 54	sarahmunks@hotmail.com
Sigríður Elma Björnsdóttir	8 46 61 81	elmaskelma127@gmail.com
Sophie Roessler	22 43 28 42	sophie-roessler@hotmail.com
Søren-Haldur Bülow Rasmussen	50 47 43 53	haldur14@gmail.com
Thea Maria Lang	28 55 84 08	theamaria.lang@gmail.com
Thomas Aarslev	60 14 69 01	thomas_aarslev@hotmail.com
Tobias Carl Bøgeløv Oxvig	21 47 82 13	Tobiasoxvig@gmail.com
Valdemar Kruse	60 17 05 34	valdemar_k@hotmail.com
Victor Aagaard Jacobsen	23 32 34 63	victoraagaard@hotmail.com

CAROLINE S. ANDERSEN KØBENHAVN
GITA S. ANDERSEN ALKEN
TERESE L. ANDREASEN BØRUP
KAJSA MIA BALK-MØLLER KØBENHAVN
STEFFAN T. BARSØE RØDEKRO
ANNA SØRUP BAVNHØJ KØBENHAVN
MADS BERGERLING SILKEBORG
EMMA P. BERTELSEN SKIVE
CHRISTOFFER BILLE MALØV
TAVE BJERRE ÅRHUS
JOSEPHINE BJØRLING ODENSE
IDA MARIE BJØRNVIG HUMLEBÆK
CLARA BRUN BOESEN ROSKILDE
ALBERTE BORSHOLT KØBENHAVN
JOHANNES BRANDSTRUP VIBORG
MARIE B. BRØNDSTED FARUM
JAKOB KJÆR BØDKER SABRO
RASMUS J. BØTTZAU HORSENS
SIGNE S. BÅADSGAARD ÅRHUS
EMIL M. CHRISTENSEN SKÆRBÆK
RASMUS L. CHRISTENSEN SØNDERHA
SILJA KATHARINA ÅRHUS
ASTRID LÆRKESEN AARS
JOSEFINE V. DISSING KØBENHAVN
CECILIE SOFIE EIKEN HILLERØD
MATHIAS ESSGAARD GALSTED
LEA ZACHO ELLEHAUGE VEJLBY
ANNA ESPASANDIN KØBENHAVN
CELESTE FAURSCHOU HOLSTEBRO
CARLA A. FLEDELIUS STAGSTED
THOMAS A. FREDHOLM SVENDBORG
SOPHIA VERA FRØLICH KØBENHAVN
PETER GAMMELGAARD GADE ÅRHUS
EMMA GJØRDING ÅRHUS
RASMUS GRÅSKOV BAGSVÆRD
CHRISTIAN HALDRUP FREDERIKSVÆRK
FREDERIK HALLBERG KØBENHAVN
ANNA FREJA HANSEN KØBENHAVN
JONAS T. L. HANSEN ODENSE
MIKKEL T. HANSEN KOLDING
MATHILDE HASSELBY-A. KØBENHAVN
ASTRID LUND HEINSEN FREDERIKSBERG
LINEA G. HENNINGSEN HUMLEBÆK
ALBERTHE HELD-STJERNE KØBENHAVN
JOHAN HORSMANS BRABRAND
REBEKKA HAAHR HELNÆS
LINE JACOBSEN ENGESVANG
SEBASTIAN JAKOBSEN SILKEBORG
SIRI J. JANFELT-MOSE KERTEMINDE
KATRINE B. JENSEN HOLSTEBRO
TEA MARIE S. JENSEN FREDERIKSHAVN
DAGMAR A. JÓNASDÓTTIR KØBENHAVN
METTE MARIE A. JUHL SDR. BJERT
RIKKE VALENTIN BOSKILDE
SOFIE L. JØRGENSEN SILKEBORG
ELISABETH JULIE KIER KØBENHAVN
JULIANE GREVE KIPP SILKEBORG
SIMON AXØ
IDA MARIE AUKEN BECK
EMIL CHRISTIANSEN
PERNILLE ABD-EL DAYEM
CHRISTIAN DORPH
MADS ESLUND
MORTEN GRIMSTRUP
THORBJØRN KROGSHEDE
JØRGEN CARLSEN
ANNE MARG. Z. CARLSEN
STEEN LARSEN
FRANK BECK LASSEN
HANNE MATTHIESEN
LARS KOUE MOGENSEN
GITTE K. SCHRIVER
ANNE-GRETHE SEVERINSEN
ELIN VESTERGAARD
THOMAS ZEUTHEN
HELLE EHLERS
GITTE WIND
AMANDA ANDERSEN
DORTHE JELLING
JESPER JELLING
TORBEN RIIS MEYER
NINA LIND BALSLEV
TESTRUP HØJSKOLE
FORÅR 2017
NYNNE KJÆRULFF UTOFT
SIMON V. ØSTERGAARD
THOMAS B. LILLERIS
GRY ANITA ANDREASEN
ANETTE RAVN JENSEN
THOMAS KAUFMANAS
FREDERIK ZEUTHEN
ASTRID HELLEMANN LADE KØBENHAVN
ANDERS WEILE LARSEN VESTER HJERMITSLEV
MAGNUS K. LARSEN VIBY
NIKOLAJ BJERRUM KJÆR ÅRHUS
JULIE H. KJÆRGAARD SKIVE
ALMA SKJOLD KNUDSEN FARSØ
G. AUGUST KORSGAARD ODENSE
ASBJØRN H. KRAGH SILKEBORG
ULRIK L. KRISTENSEN KØBENHAVN
CECILIE H. KUDSK BRABRAND
OLIVIA MY T. KVIST KØBENHAVN
KARLA L. LASSEN KØBENHAVN
MADS E. S. LASSEN SKANDERBORG
LISA CHRISTIANE LERTOFT LYNGBY
MATHIAS TOS LINDGAARD HELLERUP
MARIE C. R. LOCHMANN KØBENHAVN
BERTE W. LYNEBORG KØBENHAVN
CARLA N. K. MALDONADO RØNSHØJ
VERONIKA MALLAN KØBENHAVN
ASTRID MATTHIESEN SKØRPING
JOSEFINE T. MEINECHE FARUM
JONAS MUNK ÅRHUS
JONAS PETER MUNK KØBENHAVN
EVA GERLIF MYRTUE VEJLE
ANNA MYRUP BJÆKERØD
FREDERIK H. NIELSEN ODENSE
LAURA D. B. NIELSEN SILKEBORG
MIE FRYD NIELSEN VIBY J
MIKKEL K. NIELSEN RYSLINGE
PERNILLE L. NIELSEN HOBRO
JOHANNE NYHUUS RY
KRISTIAN PEDERSEN TÅRUP
JENS B. PETERSEN KOLDING
NINA ELINE PETERSEN NØRAGER
THEA STIG POULSEN ODENSE
ANNIKA L. H. POULSEN KØBENHAVN
DORA RADUJKO MOSKVA
EMMA LUND RASK NYSTED
LEA KATHRINE RASK FREDERIKSBERG
CLARA T. RASMUSSEN KØBENHAVN
KATHRINE RASMUSSEN KØBENHAVN
MADS BOLDING RASMUSSEN VODSKOV
MARTIN RHEDER HADERSLEV
MATILDE N. RASMUSSEN RY
IDA AAES RIGÉT KØBENHAVN S
MATILDE BØDKER RITCHIE KØKKEDAL
LARA ROSENKRANTZ TYSKLAND
MARIA HARSTØ RUNING BALLERUP
MARIE WITTORFF BUSBJERG MIDDELFART
VIKTOR RUSSEL SVERIGE
NINA RÅGÅRD ODDER
EMMA SCHOU ODDER
TOBIAS S. SCHULTZ BIRKERØD
VERONIKA A. SCHULTZ KØBENHAVN
SUNNIVA W. SKÅRE KØBENHAVN
ELISIA SKYTTE ÅRHUS
CILJA SONNE NØRREBRO
HEIDI STOKLUND FREDERIKSBERG
GUSTAV V. STRANGE KØBENHAVN
CLARA V. SØNDERGAARD RY
JULIANE EMILY TANG-PETERSEN KØBENHAVN
STINNE W. THOMASEN ÅRHUS
SILKE S. THYEGESEN ÅRHUS
JANA UFERMANN TYSKLAND
AUGUST VALEUR SMØRUM
OLIVIA Å. WADMANN ÅRHUS
LEO S. WILLIAM-OLSSON SVERIGE
FLORA V. WILLUMSGAARD KØBENHAVN
ALMA TORP KØBENHAVN
FRIDA AAGESEN KOLDING
JULIE F. AASKOV BRANDE

Efterårsholdets billeder var desværre ikke klar ved deadline og indgår derfor først i årskriftet næste år.

MEDARBEJDERE

Amanda Andersen	Køkken	absandersen@gmail.com
Anette Ravn Jensen	Køkken	ravnjensen@yahoo.dk
Anna Riisgaard Nielsen	PR og kommunikation	anna@testrup.dk
Anne-Grethe Severinsen	Lærer	annegretheseverinsen@gmail.com
Bjarke Underbjerg	Lærer	hello@bjarkeunderbjerg.com
Christian Dorph	Lærer	dorph.christian@gmail.com
Dorthe Jelling	Oldfrue	dorthejelling@gmail.com
Elin Vestergaard	Lærer	elynvest@hotmail.com
Frank Beck Lassen	Lærer	frankbecklassen@gmail.com
Gitte Krogsbæk Schriver	Lærer	gittekschriver@gmail.com
Gitte Wind	Sekretær	testrup@testrup.dk
Gry Anita Andreasen	Køkken	gry.andreasen@hotmail.com
Hanne Matthiesen	Lærer	hannematthiesen@gmail.com
Helle Ehlers	Forretningsfører	helle@testrup.dk
Helle Sikjær	Lærer	hsikjaer@testrup.dk
Henrik B. Ravnsborg	Køkken	hbravnsborg@gmail.com
Ingrid Nymo	Lærer	nymoingrid@gmail.com
Jesper Jelling	Pedel	jellinghome@live.dk
Jette Sinding Rasmussen	Bibliotekar	sindigjet@gmail.com
Johanna Malene Geiger	Lærer	johannamalenegeiger@gmail.com
Karen Pallisgaard	Bibliotekar	karenpallisgaard@yahoo.dk
Karin Andersen	Oldfrue	karin1973andersen@gmail.com
Kirsten Iversen	Bibliotekar	kiviversen@gmail.com
Lars Bøgelund	IT-medarbejder	lars@testrup.dk
Lars Koue Mogensen	Lærer	testrup@lkm.dk
Laura Ringo	Lærer	lauramarieringo@gmail.com
Mads Eslund	Lærer	madseslund@gmail.com
Malte Bang	Lærer	malte.bang@hotmail.com
Morten Grimstrup	Lærer	mortengrimstrup@gmail.com
Morten Rath Pedersen	Lærer	morten.rath@gmail.com
Nina Lind Balslev	Køkken	lindnina59@hotmail.com
Nynne Kjærulff Utoft	Køkken	nynneku@gmail.com
Pernille Abd-El Dayem	Lærer	pernilleabdeldayem@gmail.com
Peter Vingum	Lærer	petervingum@gmail.com
Simon Axø	Forstander	axo@testrup.dk
Simon Verner Østergaard	Køkken	simonoestergaard@hotmail.com
Steen Larsen	Lærer	mail@steenlarsen-maleri.dk
Thomas Bærentsen Lilleris	Køkken	thomas_lilleris@hotmail.com
Thomas Zeuthen	Lærer	tz@webnetmail.dk
Thorbjørn Krogshede	Lærer	tordenbjornen@live.dk
Tone Dandanell	Lærer	tonedanda@gmail.com
Torben Hviid	Køkken	tordenhviid@gmail.com
Torben Riis Meyer	Pedel	pedel@testrup.dk

TANKENS LYS - LIVETS ORD.
DAGLIG BRØD TIL UNGDOMS BORD.

TESTRUP HØJSKOLES ÅRSSKRIFT 2017 ER UDGIVET AF TESTRUP HØJSKOLES ELEVFORENING

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR / *Simon Axø* **REDAKTION /** *Ida Marie Auken Beck, Emilie Beck, Alexandra Wedderkopp Emelianov, Nikolaj Stilling, Anna Wittenkamp Rich, Sally Jo Ringhof og Silke Fensman*
KORREKTUR / *Silke Fensman og Sally Jo Ringhof* **FOTO /** *Lars Koue Mogensen*
GRAFIK / *Ida Marie Auken Beck, Emilie Beck, Alexandra Wedderkopp Emelianov, Nikolaj Stilling*
ILLUSTRATIONER / *Anna Wittenkamp Rich* **FORSIDE /** *Alexandra Wedderkopp Emelianov*
TRYK / *UniTryk under PR Offset Aps, Fredericia*